

kat. komp

12521

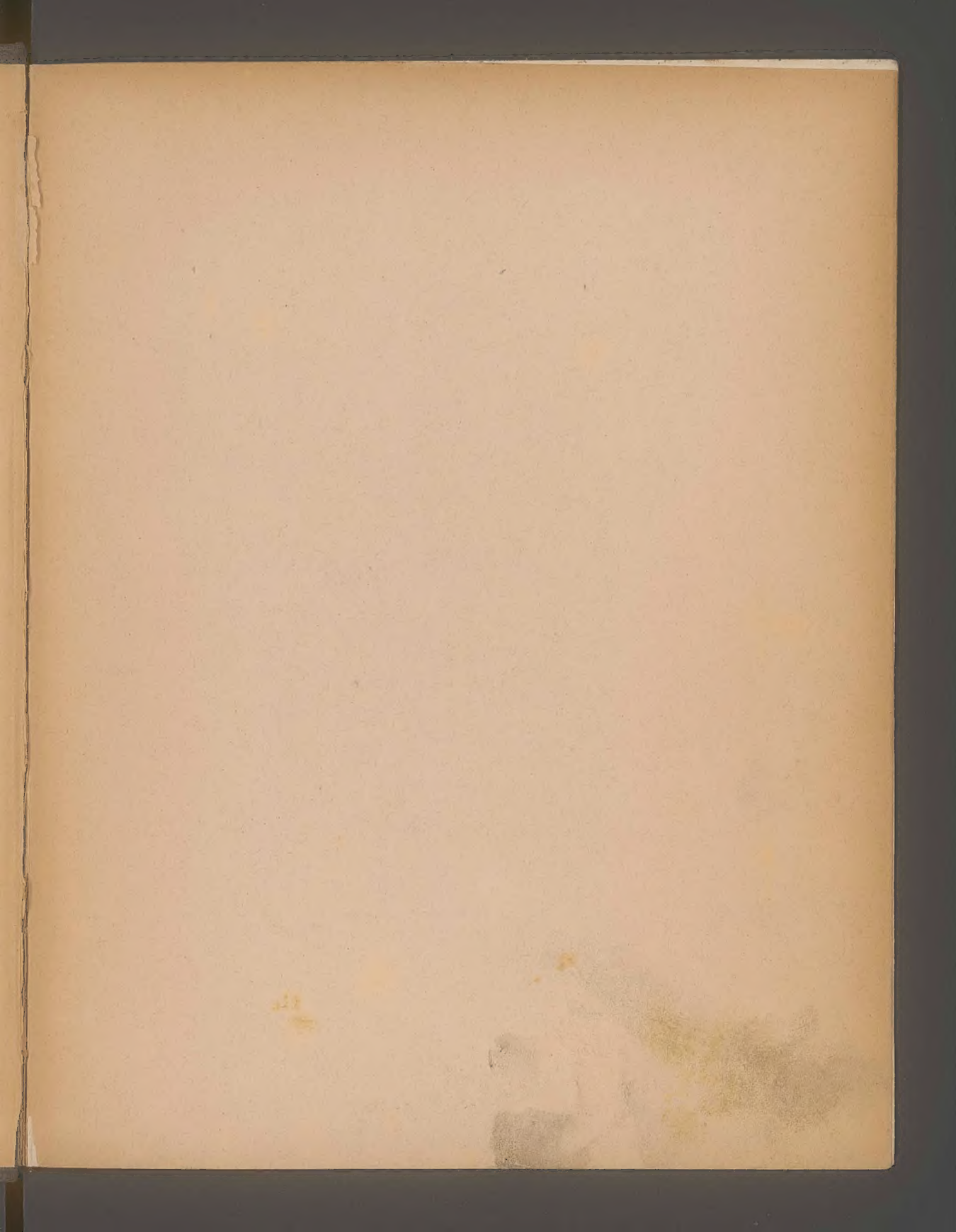
II

P

12521

18. 11. 1911

684/145

1881. III. 41

Indk 40

5699. Prawo.

PRAWO HANDLOWE

O przedsiębiorstwie komisowem.

O spedylorstwie.

O przewoźnictwie.

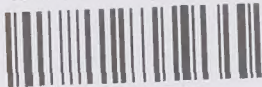
wykład prof. Dr^{ca} Tiericha.

1881.

12521 II

Biblioteka Jagiellońska

1003013544

Tytuł III.

Oprześciębiertwie Komisowém.

art. 360-378.

Komisautem jest, kto:

1, zawiera czynności komolowe

2, w sposobie zarobkowania

3, we własnym i mieniu, a więc nie w imieniu dającego zlecenie, gdyż w tym przypadku byłby pełnomocnikiem do zawierania czynności komolowych -

4, na rachunek dającego zlecenie / Komitenta: / a więc nie na własny rachunek art. 360. -

Zlecenie do oprześciębiertwa czynności, która nie jest komolowa, ze strony Komitenta nie podlega już przepisom K.d.h. o oprześciębiertwie Komisowém. - Czynności Komisowe są oświadczenia, gdyż nie, zajmują się albo Komisaut z prawotwórcą (art. 271. § 3. i art. 360.) albo inny jakiś kupiec (art. 290.) W przypadku umiowienia się, względem bezplatności wykonania zlecenia, nie maż umowy o Komis, boż to jest zlecenie bezplatne, którego-śdzień nie można mieć czynności h. albo Komitenta, skoro jest Kupcem (art. 273. i 274). -

Oprześciębiertwa Komisowego są, również, oprześciębiertwem gożym, albo tj. zlecenie do wykupienia towarów na rachunek Komitenta i zlecenie do sprzedawcy towarów Komitenta. -

Oprześciębiertwie Komisowém, trudniącym się wykonywaniem towarów przez przewoźników lub szepców tj. o oprześciębiertwie szepcy-

decyjnem pominiemy w następnym tytule.

Mimo różnorodności czynności h., które przez Komisanta sąwiera-
ne być mogą, pozostałe istota umowy Komisowej jedna i ta sama. Mij-
scem my Komisaria zlecenia, jeżeli Komisant tego nie oznaczył, jest mija-
nie, gdzie Komisant ma swój zakład handlowy (art. 370.)

I. O prawnym stosunku zachodzącym między Komisan- tem a Komitentem.

Między tymi osobami zachodzi stosunek pełnomocnictwa, któ-
ry musi być oceniany według odnoszących postanowień porr. praw-
nym, o ile Rod. h. tudzież natura czynności Komisowej wskazuje
takimże nie umiennie, zwłaszcza okoliczność, że Komisant w peł-
nom. imieniu, własnymi środkami i własnym kredytem działa
a Komisant odbiera zlecenie od Komitenta. Wewnętrzna strona
tego stosunku jest tym sposobem oznaczona, zwłaszcza odmo-
wność zlecenia w każdej chwili. Pełnomocnictwo tykające się re-
mistranij strony tego stosunku nie jest Komisantowi udzielone,
Komisant nie może zatem działać w imieniu Komitenta, mo-
że zatem powiedzieć: Komis jestto zlecenie bez pełnomocnie-
stwa. Jeżeli dający zlecenie myśli nie zastrzeżać, że czynność
na jego imię ma być zawarta, nie jestto Komis Kupiecki,
tylko zwykłe zlecenie czynności h. — uświadomienie idzie w zastrze-
żeniu art. 290. 297. 298. — Komitent może być Kupcem lub niekup-
com. —

A. Obowiązki Komisarza.

Przedewszystkiem nadmieniamy nie jest bezwarunkowo obowiązany przyjąć i zapłacić, wykonaniem otrzymanego zlecenia, jeżeli jednak zachodzą warunki objęte art. 323, musi Komisarz trzymać się przepisów tego artykułu na przykład, gdyby nie chciał przyjąć otrzymanego zlecenia.

1, Obowiązki Komisarza tyjące się, wykonaniem zlecenych mu interesów (art. 361-364. i 372.)

Wykonanie należyć winno stosownie do zlecenia ze starannością, porządnego kupca. Komisarz może się, w celu wykonania zlecenia posługiwać innemi osobami. Wrazie sporu udowodni, że dołożył staranności porządnemu kupcowi właściwej. Komisarz winien zawiadomić Komitetu o skutku wykonania zlecenia, złożyć mu sprawę, z czynnościami i wydać mu wszystko, co mu się, z takiejże należy (art. 361.), umieszcza to, co osiągnął z zewarcia interesu pod korzystniejszymi warunkami nad to, jakie Komitet mu wskazał (art. 372.). Stosownie rachunków jest warunkiem, od którego należy dochodzić rozrachunków Komisarza do Komitetu, wszelkie dochodzenie prawa Komitetu na Komisarza nie należy od poprzedniego zlecenia rachunków przez Komisarza. Jeżeli Komisarz dostatecznie wbrew przyjętemu zleceniu, winien Komitetowi wynagrod-

obróć sprawę a tenże nie jest obowiązany umniejszyć interesu
jakto na swój rachunek zaliczającego (art. 362). Komisarz
zalicza i wliczasz wbrew przyjątemu zleceniu, kiedy zlo-
centa nie mykonyma, chociaż ona była mykonalnym. Jeżeli
komisarz poruczył komisarzowi sprzedać towaru, wazna-
cymy przy tem cenę, niżej której sprzedać nie ma być ukła-
dantowi, (Limitopreis) a komisarz mimo to sprzedał towar-
u za cenę niższą, wówczas winien komisarzowi wynagrodzić
różnicę między oznaczoną a wystawioną ceną. Komisarz nie
może wcale odmówić wykonania interesu jakto na swój rachun-
ek zaliczającego, nie może więc zepchać wydania towarów sprze-
danych od kupującego w dobrą wiarę (art. 363. 366-368) - przeciwnie
nie komisarz nie ma prawa do odpowiedzialnej różnicy cen, skoro
komisarz udowodni, że sprzedaż po cenie oznaczonej nastę-
pić nie mogła a sprzedanie ochroniło komisarza od utraty
(art. 363). Komisarz nie może sprzedać towaru za cenę ozna-
czoną, ocekując winien lepszych stosunków targowych (art. 366),
chyba że komisarz zniżył cenę albo towar uległ zepsuciu etc.
zobacz art. 366. - patrz skrypta H. I. p. 4. st. 364. Jeżeli komisarz
nie podał ceny, za którą towar ma być zakupiony lub sprze-
dany (art. 363 i 364), komisarz mykonu zlecenie ze staranno-
ścią, porządnego kupca. -

2, Obowiązek cła odbioru i przechowania towarów Komit-
sawych art. 365-367.

Jeżeli towar nadestany komisarzowi znajduje się pod czas
odstawy w stanie niedostatecznie uszatkowanym lub uszkodzonym, komi-
sant winien zastrzeżać poszukiwanie przyczyn przewożenia lub
szypoty, postarać się o dowień tego stanu i bezwzględnie o tem ko-
mitentaawiadomić (art. 365). Gdyby tego nie uczynił, odpowiad-
ała za szkody, które dla komitenta wynikły z tej przychy-
łki komisarzowi zastrzeżać poszukiwania przyczyn komi-
tenta na przewożeniu lub szypocie (art. 408) tj. że komitenta
ci prawo zwrotnego poszukiwania na tych osobach. Jeżeli
nie to prawo jest bez wszelkiej wartości np. z powodu ubóstwa
przewoźnika, komisarz nie odpowiada za mniejszą wartość
towarów. Komisarz może rzeczy nadestane sprzedać przy za-
chowaniu art. 343:-

- a, jeżeli naraził się na reputację a w dodatku grozi niebezpie-
czeństwem art. 365 u. 3.
- b, jeżeli w towarze nastąpiły zmiany, które zaprzeczają zbe-
zpieczeniem a nie ma czasu zanieść raportu komi-
tenta, albo komisarz opóźnia się z udzieleniem rapo-
rtu;
- c, we wszystkich innych przypadkach, kiedy komisarz, choć
nie tego w celu rachunkowych okoliczności obowiązany, nie
daje raportu co do towarów (art. 366 u. 2). W tym przy-

przeleku nastąpi sprzedaż za poprzednim rozporządzeniem. Kommissant tylko może odpowiedzieć na to, że towaru nie ubezpieczył od szkód, gdyż od Kommissanta otrzymał zlecenie do ubezpieczenia, lub gdy go do tego obowiązkuje umowa miejscowa (art. 367.). Kommissant odpowiada za utratę i uszkodzenie towaru dopiero jeżeli ten jest w jego zachowaniu. Kommissant dochodzący szkody nie potrzebuje więc udowodnić, iż to nastąpiło z winy Kommissanta, lecz udowodnić tylko utratę lub uszkodzenie towaru. Kommissant może się uwolnić od tego zaudata, udowodniając, iż strata lub uszkodzenie jest skutkiem okoliczności, których staranność powołanego kupca odrzucić nie mógł (art. 367.). Utrata i uszkodzenie stały na równi z zniszczeniem towaru, o którym mowa art. 366.; jeżeli więc jakieś straty na wartości, bo nie raz jeszcze rozprawy etc., wówczas to nie podpada pod art. 367. gdyż i nie ma zniszczenia rzeczy; wszakże Kommissant może się starać odpowiedzialnym wskutek zniszczenia staranności porządku Kommissantowi właściwej (art. 361.). Kommissant obowiązany jest przechować towar należący do staranności powołanego kupca (art. 366 i 367.). -

3, Obowiązek co do elawania zaliczek i udzielania kredytu.

art. 369.

Bez zezwolenia Kommissanta nie może Kommissant przy wykonaniu zlecenia zakupca elawać sprzedawcy zaliczek na towar ma-

jący być dostawionym, inaczey czyni to na własne niebezpieczeństwo, oel którego nie uwalnia go nawet ani umyślna niejasność. Gdyby wszelkie zaliczkę okazała się wydatkiem potrzebnym lub przydatnym (art. 371) a sprzedawca dostarczył towaru, Komisant pociąga w rachunku zaliczkę, jeżeli czego myślniejszy czyni może zaleźć oel niej odsetek oel czasu należał (art. 290.). Rozwiń się nie jest mocen przy wykonaniu zlecenia sprzedawcy udzielić kupującemu kwoty tj. zawierzyć mu cenę kupna w całości lub w części, chyba że umyślna handlowy na miejscu myślniejsze zlecenie przewidzianym art 324 i 330. upoważnia go do tego a zlecenie Komisanta temu się nie sprzeciwia; jeżeliby zaś Komisant sprzedał towar na kwotę bez tego upoważnienia a Komisant nie potwierdził sprzedaży, Komisant winien natychmiast Komisantowi zapłacić cenę kupna i to jeżeli stwierdziłby się inny tj. Komisant staje się względem Komisanta bezpodmiotowością w stosunku ceny kupna, wrażliwe o tyle, o ile w ogóle zapłata na mocy umowy skutnie zależna być może; Komisant więc może zastawić się, zawartami umysłowymi z tego, że towar nie odprawia albo umowie albo ustawie (art. 370. u. 2.). Gdyby Komisant udowodnił, że w razie sprzedaży za gotówkę cena, byłaby niższa, wówczas tylko także cenę niższą, a jeżeli jest niższa oel umyślniejsze zlecenie, dopłaci i to różnicę stosownie do art. 363.

/: obacz pod l. 12: /.

4, Odpowiedzialności Komisarza za zobowiązania trzeciego z nim kontraktującego / art. 370 / -

Jeżeli Komisarz ściśle wykonał zlecenie Komitenta i nieporadził do tego zawiązyt kupującemu coś kupmu lub na niego wtrącić innego rodzaju wykonanie zobowiązania np. trzeci ma dostarczyć towaru, Komisarz nie odpowiada Komitentowi za wykonanie zobowiązania trzeciego. Komisarz czyni zadość swemu obowiązkom, jeżeli Komitentowi ostatecznie należytość wynika z kontraktu przez siebie zawartego (art. 368). Jeżeli wszakże Komisarz, mimo iż ściśle wykonał zlecenie, rzeczy ma za trzeciego z nim kontraktującego, razem odpowiada za reputację lub innego rodzaju wykonanie zobowiązania tego trzeciego, czyli jeżeli to mówi, odpowiada „del credere”, to także odpowiedzialność wtedy tyko ma Komisarz nie cięży, jeżeli:

- a, jeżeli myślenie na siebie przyjął a to na mocy umówienia się z Komitentem, albo
  - b, jeżeli taki jest zwyczaj h. w miejscu jego zakładu, albo
  - c, jeżeli Komisarz polecił wyprzedzenie / prowadzący / del credere a istniejące okoliczności przyjęcia takiej odpowiedzialności nie stoją na zewnątrz tej, że to odpowiada stowarzyszeniu zechodzącemu między Komitentem a Komisarzem / umówienie się dozwolone /
- Jeżeli przyjęcie takiej odpowiedzialności należy się Komisarzowi ten paragraf del credere a to obok zwyczajów prowadzi art. 370 u. 3. i 374 u. 1.

Odpowiedzialność del credere ma miejsce i przy zleceniach zastup-
na. Przez przyjęcie odpowiedzialności del credere nie zmienia się, praw-
na istota stosunku komissowego, zachodzi tylko ten skutek, że komitent
trzymać się może komissanta, jakoby ten ostatni sam był etuxmi-
kiem, albowiem komissant odpowiada wtedy sobie i bezpo-
średnio komitentowi za należyte wykonanie umowy w terminie.
Wzajemnie:

A, odpowiedzialność ta nie sięga poza obręb świadczenia komi-
santa i

B, zachodzi tylko o tyle, o ile w ogóle prawnie dopuszczalne się można
o wykonanie umowy przez trzeciego, którym komissant zawarł
kontrakt (art. 370. u. 2.) tj. odpowiedzialność komissanta nie sięga
dalej niż zobowiązanie trzeciego. Jeżeliby więc tenże domniemy
mógł zaistnienie ceny kupna z powodu, iż towar jest wadliwym,
będzie mógł komissant zastąpić się na tej samej zasadzie, lecz
iściwodzić odwołanie od odpowiedzialności, wychodząc z uwagi, iż przy-
puszczając, że to nie ulegało winy komissanta lecz komimen-
ta..

Nawetże przetoż, komissantowi wszelkie prawa przeka-
zuje, z którym kontrakt zawarł. Wskutek odpowiedzialności tej del
credere rozszerzają się obowiązki komissanta, reszta, co do stosunków
jego do komimenta nie ulega zmianie. Z tego powodu komissant
choćby rachunek i nie ulegał w skutek tej odpowiedzialności mienno-

ści rzeczy Komisarych etc. a przepis art. 368. porostaje niezmiennym, tj. że należność przeciw trzeciemu powstaje z należności Komitenta wobec nich między Komitentem a Komisarzem lub jego wierzycielami. -

W przyjęciu odpowiedzialności del credere przez Kupiecką (art. 291. u. 2. i art. 273). -

Nim tej odpowiedzialności może Komisarz należności swej obciążyć na trzecim Kontraktującym na mocy art. 368. u. 2. a co uczyni, jeżeli coś do majątku Komitenta ogłosiło upadłość. Gdyby trzeci Kontraktujący popadł w Konkurs, odpowiedzialność Komitenta nie obciąża przez to żadnej zmiany ograniczenia. -

5) Obowiązki przy zakupie weksli art. 373. -

Jeżeli Komisarz przyjeżdża do Kupieckich weksli, wówczas domagać się może, by go inwehowano albo in bionto, albo wprost na imię Komitenta, albo wprost na wektrowane imię tj. Komisarza. W tym ostatnim przypadku obowiązany jest inwehować weksel na imię Komitenta bez wszelkiego jednak zastrzeżenia, któreby wykluczało to zakupienie wekslowe ze strony Komitenta (art. 14. u. weksl.) Przy tym może upomnieć się może o prawną del credere, oszczędzić między innymi tego, cośmy pisał l. 4, pomiędzy. -

B. Prawa Komisarza względem Komitenta.

Prawa też są Komisarza bez względu, czy Komisarz jest Kup-

com lub nie jest.

1) Prawo żądać zwrotu wszystkiego, co komisarz będzie reprezentować, będzie na wykonanie zlecenia potrzebnego lub przytoczenie tryb. Do takich nakazów wynagrodzenie nie wycie większe niż koszt, środków przewozowych komisarza i wyjeździe pracy jego ludzi. Do tych nakazów należy, iż komisarzowi oświadczyć od chwili, kiedy nastąpiły (art. 371. i 290. u. 2 i 3). —

2) Prawo do prowizji jako wynagrodzenie za pracę, jaką, niezależnie tylko wtenczas, kiedy interes zleceny został wykonany (art. 371. u. 2.) tj. jeżeli komisarz wyistniał, czego wykonanie zlecenia wymaga. Wyraz „wykonanie” (die Ausführung) musi więc być ocenianym z uwzględnieniem istoty zlecenia. Prawo oblicza się według wartości rzeczowej braku. Jeżeli komisarz odmówił zlecenia, komisarz nie ma prawa do prowizji, jeżeli jednak interes zawarty z innym komisarzem się rozstrzygnął, albo ten był przychylny, że interes nie mógł być wykonany, komisarz będzie mógł żądać prowizji jako wynagrodzenia swojej. —

3) Jeżeli zlecenie sprzedażi nie przypada do skutku, komisarz upomnieć się może przy wystawie towaru komisarza o prawną reprezentację, jeżeli taki jest wyraz w zleceniu, a nie komisarz ma swój koszt h. (art. 371. u. 2.). —

4) Prawo do prowizji del credere, jeżeli zachodzą mu odpowiednie warunki (art. 370. u. 3.). —

5, ustawowe prawo zastawu i prawo pierwszeństwa przed komitentem i jego wierzycelami (art. 374 i 375.)

a, ustawowe prawo zastawu stacy komisarzowi na towary komisowym bez względu, czy go komisarzowi dano na sprzedaż lub czyli przez komisarza zakupiony został na rachunek komitentów, wskazać w obu przypadkach pod warunkiem, że epina jeszcze w ręku zachowaniem lub z innego powodu może rozprzedać, wskazać przez ceduły morskie, dowody fabryczne lub składowe. Prawo to stacy komisarzowi:

a, na zabezpieczenie wyżej wymienionych praw (art. 1-4), o ile mienie takowe tego towaru komisowego się dotyczy, nie mniej dla zaliczek i pożyczek z powodu tego towaru udzielonych, dla weksli z tego powodu podpisanych lub zobowiązań w inny sposób zabezpieczonych (jeżeli ta należność nie dotyczy tego towaru komisowego, komisarz może wykonywać prawo zatrzymania pod warunkami art. 313-316.) -

β, dla wszelkich należności z bieżącego rachunku ekspozytów komisowych (art. 291), choćby te należności nie odnosiły się do towaru komisowego, który stanowić ma przedmiot prawa zastawu. -

Prawa pod a, wymagające zatem zwiastowości z towarami komisowymi, nie zaś prawo pod β, i prawo zatrzymania. -

Prawo zastawu wykonywać się ma inny art. 375, w ten sam spo-

sób jak przy zastawie umownym, na piśmie ustanowionym a więc według art. 310. a nie 311. i bez względu czy rzecz jest była ręką na piśmie, czy ustnie, czy komitent jest lub nie jest kupcem i czy należy tość wynikać z obustronnej wymowy h.

Wspominając prawo sprzedawcy rzeczy komitentowi z powodu opóźnienia się komitenta co do odbioru towaru, wskazuje nam to prawo w celu zaspokojenia skutkowego z tego powodu myślnego. Komitent zowiący sprzedawcy towaru komissowego odpowiadać ma warunki swego prawa. Ustawowe prawo zastawu komitenta skutkuje i przeciw innym wierzycielom i ma się upadkowej komitenta (art. 375. i §§ 44 i 45. u. wpr.). -

Prawo zastawu komitenta jest o tyle zabiegane przeciw prawu własności i innym prawom rzeczowym osób drugich na rzeczach komissowych, o ile zachwodzi warunki art. 306. u. 2. 3. albo warunki §§ 367. i 456. K.C. jeżeli to ostatnie co, korzystnie z dla komitenta. W tych przyjątkach wymaga się, aby komitent był kupcem, a jeżeli nim jest, aby działał w wytworzeniu swego przedsięwzięcia. - Co do papierów brzoścych nie skreślono wchodzi w zastawienie art. 367. -

b) Ustawowe prawo pierwszeństwa art. 374. u. 2. - Komitent ma prawo otrzymać zaspokojenie tych należności także w ten sposób, że jeżeli jakie i ma zaspokojenie tych należności obróci preten-

540 myślicie z wykonanym Komisji a eloty chęć na mocy
art. 368 u. 1. Komisarzowi nie odstąpię. Do takich przetrzymaj na-
leżę: zalogować cenę kupna i inne uależytości prawnicze, do czasu
-bowemu itp. Prawy i obowiązki, któreby się okazywały, wyda Komisant
Komisarzowi lub jego msiuie a pado kowój. Komisant wykona
wypowiadanie prawnie z piewszelstwem przed Komisarzem i jego
właścicielami (art. 374 u. 2. § 8. 44 i 45 u. m. n.). Należytości to choć
nie ustąpię Komisarzowi powstają, się na należytości Komis-
tanta w stosunkach między Komisarzem a Komisantem (art.
368 u. 2.). Wypowiadanie prawnie piewszelstw nie jest prawem
sędziowskim, lecz co do swój istoty prawem potracenia lub zatrzy-
mania. Jeżeli Komisant otrzymał ostatek, na rachunek be-
nedyktu, wolno mu z tegoż potracić swe uależytości. -

5. Prawo Komisanta występowania względem Komisarza
wprawy nie kontraktującego (kupującego lub sprzedającego)
art. 376 i 377. - Jeżeli Komisant otrzymał od Komisarza zle-
cenie, aby na jego rachunek zakupować lub sprzedawać to-
war, wówczas Komisant może wystąpić nie jako kontrak-
tujący ty jako sprzedawca nie do Komisarza towa-
ru, który ma zakupić, lub jako kupujący dla siebie zatrzymać
towar, którego sprzedaż Komisarz mu poruczył. Wykonanie
tego prawa zależy od tego:

a, aby się nie sprzeciwiało rozporządzeniu Komisarza i

aby odwinąć towary, weksle lub papiery wartościowe miały być tam, targowa lub giełdowa, w miejscu, gdzie Komisant ma swój zakład, a jeżeli miejsce to nie jest targowem albo od noszącego towary najbliższe miejsce handlowe (art. 311) -

Jeżeli towar, o którego kupno lub sprzedaż się rozchodzi, nie ma ce-
my targowej lub giełdowej, Komisant sam nie może wystąpić jako
kontraktujący, a to nawet i wówczas nie, kiedy Komisant na-
znaczył cenę, niżej której towar nie ma być sprzedany, albo wyżej
której nie ma być kupiony (art. 363 i 364). Jeżeli Komisant wbrew
powyższemu wymogowi występuje sam jako kontraktujący, Ko-
misant może być uznany za interesującego jako na swój rachunek
zabiegającego i może zostać zadenuncjowany. Nie
podstawia ustawy skutki Komisantowi przeciwko wyborowi pod-
wyż podanyemu narzuceni, albo polecony mu interes kupa-
nia i sprzedaży zawrzeć z osobą trzecią, albo odstąpić do Ko-
misanta w całości w interesie jako kupującego lub sprzedającego.
Pierwszy sposób wykończenia zlecenia jest gwarantem a za jego
wybór Komisant nigdy nie odpowiada. On do tego jest nie tylko
uprawnionym, lecz także i obowiązującym, skoro mu to na-
rzuca starym prawem kupcowi właściwym. Drugi spo-
sób wykończenia zlecenia jest wyłączenie prawem Komisan-
ta, nigdy obowiązkiem. Komisant nie korzysta z tego

prawa nie staje się, między resztą odpowiedziałnym, obowiązkiem
zaś je staje się odpowiedziałnym, skoro wykonanie tego prawa
nie nastąpiło ze starannością, przewidzianą kupcowi właściwą.
a więc jeżeli zachowanie interesu z osobą trzecią byłoby korzystniejs-
szym dla komitenta. jeżeli komitent sam występuje jako kon-
traktujący, to przecież nie przedstawia być komitentem wzglę-
dem danego interesu, chyba, nie zaś sam nim to i obowiąz-
ki komitenta (art. 361), co też i z tego wypływa, że nie ustanawia
przepisów i w tym przypadku prawo do zmiany promisy, że
komitent policuje sobie może inną kwotę zaumyślniej z ceny n-
wieszenia komitenta potężniejszą (art. 376. u. 2.). - Promisy
oświadczenia policuje nie może, jeżeli komitentowi stwierdził
będzie i ustanowione prawo zastawu. komitent powinien więc
należy poinformować komitenta o wykonaniu zlecenia a przy
zdanu sprawy ze sprzedaży lub kupna wykazać jedynie,
że cena jest policzona, tylko według ceny giełdowej lub targo-
wej, jeżeli była w czasie wykonania zlecenia (art. 376. u. 2.) tj.
wobec występującego do komitenta o wykonanie
zlecenia, powinien udowodnić podany cenę. Wykaz ceny nie
może być komitentowi policzony. jeżeli komitent dowodzi
o wykonaniu zlecenia, tego jeszcze nie był wykonawcą, wolno mu
będzie wykazać zlecenie według powyższego wyboru, gdyby
zaś przedtem wybrał sposób wykonania, nie będzie można

odstąpić od niego i w dalszym ciągu rachunków obrać sobie drugi
sposób myślenia. Wskutek myślenia zlecenia pod warunkami
niżej wymienionymi staje się Komisant kupującym lub sprzedającym
niektóre tytuły w ten sposób, jakoby się stał trzecią stroną
kupującym lub sprzedającym, gdyby Komisant zawarł był
z nim odnośnie umowę. Stąd wynika, iż tak ma być umowa,
jakoby w swej osobie połączył prawnictwo kupującego i sprzedającego.
Przy zleceniu zakupu uchodzić on będzie za sprzedającego
na własny rachunek i za kupującego wskutek zlecenia
i na rachunek swego Komitenta, a przy zleceniu sprzedaży
uchodzić będzie za kupującego na własny rachunek
i jako sprzedawcę na mocy zlecenia i na rachunek swego
Komitenta. Te dwie funkcje muszą być od siebie oddzielone.
Jako kupujący względnie sprzedawca na własny rachunek
zajmie Komisant to samo stanowisko, które w innym względzie
zajmuje trzecia kontraktująca, nie więc należy powołać
i obowiązki takiego trzeciego kupującego lub sprzedającego
do i nie innego stanowić art. 376. a. i. i 3., nie stanowi on, iż Komisan-
t może jest co do siebie samego umawiać Komitenta ze swego
sprzedawcą lub kupującym, sprzeciwiałoby się to prawom
względnie Kodeksu h., iż Komisant zawarł ma polecony
interes w odnośnym interesie (art. 360.), aby niektóre nie mogło
odstąpić, gdyby Komisant nie uzyskał Komitenta w interesie

jako kupującego lub sprzedającego. Jeżeli więc Komitent nie mo-
że być kontraktującym a czynności Komisarza wymaga, by Komis-
sant zawarł interes z sobą, trzecim, a więc w przypadku art. 376.
zawrę Komissant interes z sobą samym tj. będzie obowiązany
względem siebie samego. Z uwagi na to, że należność z czynności
przez Komissanta zawartej powstaje się z należności Komiten-
ta w stosunku między Komitentem a Komissantem art. 368. u. 2. -
będzie więc Komitent mógł należność uzyskać z kontraktu samego
przez Komissanta z samym sobą, zawartego powstrzymać na ko-
tencio w jego przymiocie jako trzeciego kontraktującego. Komis-
santowi będą więc obok skargi z umowy o Komis służyć i skargi
z umowy kupna i będzie mógł to skargi wynieść z powodu praw
sługących mu wskutek roli Komissanta jako kupującego
lub sprzedającego, lub wskutek władztwa towaru etc. (art.
354-357. tudzież 347. Też prawo nie może służyć Komissan-
towi przeciw Komitentowi, bo z sobą samym kontraktował
a więc przypisać mużymy, że obowiązki względem siebie samo-
go my Komiss. Przeciw Komitentowi służy mu jedynie skar-
ga z umowy o Komis, wskutek tej skargi, może na Komencio
dochodzić praw wszelkich, które każdemu kontraktującemu
mu przysługują, z powodu roli Komissanta etc., przy-
puszczamy, że Komissant nie powinien roli następcy w
umowie kupna zastąpić Komitentowi zawartej. Wobec-

ność, że Komisarz w jakimś przypadku odpowiadania cel credere, nie wyłącza możliwości, by nie mógł wystąpić sam jako występnym kontrahentem. Różnica między odpowiedzialnością, cel credere a występnym w przypadku wyłączenia kontrahującego jest tylko praktyczna, co do nieobowiązkowości, na które Lawer jest namierzony i to jedynie przy Komisaryjnym.

W przypadku, gdy Komisarzowi wolno występnym jako kontrahentem z sobą (art. 376 u. 1.) może Komisarz przy wzięciu Komisarza w wykonaniu zlecenia zlecenia trzeciego kontrahującego, z którym wykonuje i może, zawart. W ten sposób przygodnie może być Komisarz wzięcia Komisarza z kupującego lub sprzedawcy i po wykonaniu jako takiego od odpowiedzialności (art. 376 u. 3). Komisarz, jeżeli do wzięcia Komisarza zawart kontrakt z sobą trzeciego, Komisarz który sprzedaje z tego interesu i odpowiada sobie jako niemużny kupujący lub sprzedawcy wykonanie wszelkich obowiązków, z których trzeci myślał się mieć jako wykonawcy kupujący lub sprzedawcy. Komisarz może również, jeżeli mu na tym zależy, zlecić od Komisarza, aby wniósł trzeciego kontrahującego, w myśl przepisów warunków niżej podanych. Prawo to stały mu przy odpowiadaniu Komisarza cel credere, we wszystkich innych przypadkach toż samo Komisarz obowiązany wniósł trzeciego kontrahującego, w razie tylko, o to wniósł Komisarz.

czego stanowi część składową rachunków Komisarzowi różnym być mającego tj. kiedy Komisarz do wykonania tego poruczenia może mieć prawo, co zachodzi, gdy ten nie wywiązuje się z obowiązku z kontraktu i przestaje działać w imieniu Komisarza, natomiast bowiem jeżeli Komisarz w rachunkach a Komisarz może zależeć od wykonania sobie należności odwołanej, by jej poszukiwać na trzecim (art. 368 u.1.). Bez względu na powyższe wykonanie na warunkach kontraktu jest sprzeczne z tym, aby w imieniu Komisarza, Komisarz bowiem powinien się z obowiązku kontraktu wycofać i mógłby nastąpić z tymże wejść w bezpośredni stosunek z powołanym pośrednikiem Komisarza. Jeżeli Komisarz chce odwołać a to odwołanie służy Komisarzowi z nim do interesu a wy Komisarz chce w celu przedstawienia odwołania (art. 321), Komisarz nie jest już morem występować sam jako kupujący lub sprzedawca (art. 377). -

II. O stosunku prawnym Komisarza do osób trzecich z nim kontraktujących (art. 360 u.2. i 368.)

Komisarz Komisarz działa we własnym imieniu, przede wszystkim, które z trzecim zawiera, on sam tylko nabyma prawa i obowiązki. Między Komisarzem a trzecim nie występuje, a z tego czasu prawa i obowiązki (art. 360 u.2.). Jeżeli zatem Komisarz sam zawiera poszukiwać na trzecim należności mających z interesu on jego rachunek przez Komisarza

zwartego, wówczas mianem mi to należytości pooprzednio
przez Komisarza być ostatecznie (art. 368 u. 1.), choćby nawet ho-
mizant odfuracował do credere. Obowiązek ostateczności nale-
żytości odnosi się do wszelkiego rodzaju należytości, nie wyłącza-
jąc się od innych. Wskutek tej zasady występuje Komisant tymo-
jako czynownik a trzeci będzie mianem położyć mi mian-
nie zawruty, jakimi mogłyby się być bronić przeciw Komisarza
mi np. zawruty potracenia. Gdy należytości to należy to za-
stać na rachunek Komisanta, przedtem jest się choćby nie
ostatnie na należytości Komisanta, jednakoż tyż w sto-
sunkach między Komisantem a Komisarzem lub jego pro-
kuratorami (art. 368 u. 2.). Jeżeliby więc upadłość była ogłoszona,
co do majątku Komisanta, Komisant może się domagać usta-
wienia należytości a to nawet wlecząc, gdy Komisant do pro-
wodu do credere, nie mniej może żądać i wydania pienię-
żny pochodzących zprzecelony swych własnych towarów, o to
mianem takowe nie są, ponieważ zpienszami Komisarza
a zawracam zachować także o Policzności, którym Komisant
może udowodnić swe prawo własności a elle których praw na-
bywy Komisanta lub jego masa upadkowa powinni byli wie-
dzieć, iż nie mają prawa przywrócenia sobie tych przedmio-
tów (pieniędzy, towarów) § 2 i 27. ust. 1 upadł. i § 371. R. c. - Kom-
isant sam należywa własność rzeczy wskutek myślenia o do-

nia oel towarów nabytych (art. 360. u. 2.). Ponieważ Komisant jest
jedynym właścicielem Komitenta a towary były albo Komitenta kupio-
ne, prosta Komisant jest obowiązanym przejąć w ręce swoje te towary na
Komitenta, co nastąpi już w chwili, gdy Komisant woli, aby wy-
razić lub słownie lub pisemnie objawić, iż towary albo Komitenta pro-
siada, co przewidziane zachodzi przez odwołanie się Komitenta
ni, że towary nabyły i że je u siebie przechowa w celu dalszego roz-
przedania Komitenta. W następstwie Komisanta imię i
nazwa reprezentanta i właściciela; nieobowiązkowo, na któ-
re towary zakupione w drobną jest nawiązany spadek na Komiten-
ta. Towary Komitenta posiada Komisantowi w celu ich sprze-
dania prosta, w ręce Komitenta, a jeśli się zaciękuje
w obrotach Komisanta. Też tedy nawet przepisy w art. 360-
owych przywołanych przez indolencyj, i indolencyjnych na-
zwać Komisanta. Co do towarów ziemniaczanych przez Kom-
santa na rachunek Komitenta zakupionych trzymać się
należy tej zasady, że Komisant takowymi przed przeję-
ciem ich w ręce do czasu rozprawy nie może i że Kom-
tant wolać do Komisanta imię i nazwa być może i że Kom-
santa a Komisant za zastawka. Sprawa jest rozstrzy-
żenie pytań, czy Komisant owołanie Komitenta
po zakupie towarów ziemniaczanych takowymi w ręce

imieniu rozrachować może. Najm. Sąd handl. niem. nie widzi w
tęm nadwzajemnym obowiązkóm umowy, byleby tylko Komisarz
był w stanie dostarczyć tych towarów w chwili, gdyby Komisarz
jest gotów zapłacić wszelkie wydatki, zapłacić prowizję, etc.
To jest wszelkie ucieleśnienie pojęcia i istoty stosunku rachunkowego
między Komisarzem a Komitentem i jest charakterem nad-
wzajemnym wzajemnego zaufania kupieckiego. —

Tytuł III.

O przedsiębiorstwie spedycyjnem art. 379-389.

Spedytorem jest, kto:

- 1, w sprawie załatwienia (: art. 272 u. 3.) —
- 2, we własnym imieniu —
- 3, na cudzy rachunek, czy to na rachunek przewoźcy, eksport-
lub odbiorcy —
- 4, pośrednicząc w załatwieniu sprawy dla towarów przewo-
żników lub eksportów (: art. 379.) —

czyli innymi słowy, kto zawiera umowy przewoźne towarów
jako odbiorcy z przewoźnikami. Osoba, od której spedytor odbiera
towar do przewożenia, nazywa się Komitentem lub przewoźcy-
cy; ten Komit. towar ma być wydany, nazywa się odbiorcą.
Dla przedsiębiorstwa spedycyjnego określa różnicę między

przewozem towarów lądem i morzem, którego różnica ma być
obro memu zniżeniu przy przedsięwzięciu przewozu. Zmra-
cający tu umowę na to cośmy w Dziale I. powiedzieli o spedytoraach,
mimo to i asymwolicach h. względnych (art. 272. u. 3.). Przypisy teat.
haukt. o spedytoraach nie mają zastosowania do osób, które tylko
pośredniczą, w kontraktach przewozu między wysyłającym a prze-
wiozkiem lub wyprzem (art. 389.). -

I. O stosunkach spedytora do konwentu i odbiorcy towaru art. 387. -

Wprowadzając tytuł do nadzwyczajny, że przedsięwzięcie spe-
dycyjne jest odrazem przedsięwzięcia konwentu, nieumieję i
potwierdzenia, dlatego też stanowi art. 387., że prawem i oba-
wianem spedytora okazuje się według zasad tytułu: o przed-
sięwzięciu konwentu, o ile tytułowi: o przedsięwzięciu spe-
dycyjnym w tym względzie obowiązuje postanowienia. Spedy-
tor jest pełnomocnikiem konwentu, odpowiedzialnym także tytu-
temi ostatnim, nie zaś odbiorcy towaru, choćby i odbior-
ca jest wprowadzającym, wysyłającym i spedytora, albo spedytor
nie, że wysyłający jest pełnomocnikiem odbiorcy, albo że pro-
wodziący jest zwarem i odbiorcą towaru. W tych przypadkach
ma odbiorca bezpośrednie prawo do spedytora. W innych
przypadkach, gdzie wysyłający nie ma w stosunku do

stało towar spedytorowi dla wyprawnienia go do odbiorcy, tenże
ostatniemu nie stały prawo bezpośrednie powodzenia przeciw spo-
dytorowi, nawet gdyby odbiorca odebrał towar razem z listem pro-
nowym, gdyż art. 405. nie dopuszcza zastosowania analogiczno-
ści do spedytora. Spedytor może zepchać recepty prowiny etc. do
Komisenta swego a w powyższych wyjątkowych przypadkach
do odbiorcy, i bez względu na to czemu jest spedytorowi już nie wo-
cy jego prawa zastawi i restrykcji (art. 382.) nieważnie doch-
dzenia owych należności na odbiorcy towaru, chyba że alio-
nie pryncypał tego inaczej określi. Odbiorca towaru odpowie-
dzieć za należności spedytora, skoro przewozi towar razem z li-
stem prawnym, w którym należności to są, i w odwołaniu
(art. 406. 410. 412.), wszakże spedytor nie ma prawa odstąpienia
do odbiorcy, tylko prawo rzeczowe na towarze spedytowanym.
Stosunek między pryncypałem i odbiorcą zachodzący nie
zmienia prawa zastawi i restrykcji spedytora (art. 382).
Dostawienie spedytora do Komisenta stosuje się także pryncy-
py art. 360. u. 2 i 3. i art. 368. Stosunek prawny między Komisen-
tem i spedytorem wynika z realnego prawa obowiązującego go
w miejscu, gdzie spedytor odebrał towar do przewożenia owoce-
my i ~~raz~~ go wystaw. Prawo obowiązujące mniejsze pryncy-
pala tj. w miejscu, gdzie towar ma być wysłany, o tyle tylko
istnieć w rachunku, o ile się zachodzi o przewożenie czynności praw-

ne, które na tem miejscu mają być przedsięwzięte, jeżeli oddzia-
ływać na stosunek między stronami. Spedytor ma się starać
dokonywać w Konsultacji na przypadek, że zlecenie jeszcze nie
wykonano. Konsultant może odmówić swe zlecenie i to albo w ca-
łości, albo tylko o tyle, aby towary nie odleżały dłużej. Pre-
cis art. 402, nie ma analogicznego zastosowania, albowiem ty-
czy się wyłącznie przewoźnika, jeżeli nie uwzględnić rachodni-
wych okoliczności może stawić do rozważenia pytanie, czy sped-
tor z wyłączeniem już dalszych rozporządzeń Konsultanta zwie-
żący jest w tym zakresie z obowiązkami, tymczasem się wydania
towarów. Wynagrodzenie stawiane spedytorem i prowodu odmo-
wa zlecenia, stosuje się do art. 371. u. 2. Jeżeli Konsultant daje spe-
dytorowi zlecenie, by wystąpił już towar zastrzymany w drodze i
by go odebrał Konsultantowi, będzie to nowe zlecenie spedycyjne.
Przy dochodzeniu praw z umowy o przewóz zaawertój, może
jest spedytorem i obowiązek tego, w czym Konsultantowi należy, by
umowa była wykonana. -

II. Obowiązkiach spedytora art. 380 i 384. -

- 1) Spedytor musi w stosunku do stronować porządkom kup-
comi właściwym:
- a) przy odbiorze i przechowywaniu towarów mających być przesła-
nymi (art. 365 - 367. i art. 384.) -

b) przy wyborze przewoźników, ekspedycji lub spedytatorów pośrednich, w którymto przypadku odpowiedzialności za wybór należy. Spedytor obierze więc osobę, o której mu wiadomo, iż zdolna jest do przewożenia towarów, chociażby się nie trudniła przewozem wprost do zarobkowania; -

c) w ogóle przy wykonaniu właściwej na siebie przesyłki towaru a więc przy oddaniu towaru do przesyłki przewoźnikowi. -

Spedytor odpowiada zatem za zamówienie stowarów i prowadzenie kupców właściwej, przy zawieraniu z nich i sposobu przesyłki, przy reprodukcji się na sobie przewoźnika, przy wyborze właściwej drogi, co do opłaconienia itd. Pośrodek spedytorskie natomiast niechodzą, gdy przewoźnik lub ekspedycja spedytora reprodukuje nie oddaje towaru w miejscu odstawy samemu odbiorcy, lecz spedytorowi w tym miejscu najdyskretniejsze, albo jeżeli przewoźnik lub ekspedycja nie odstawia towaru w danym miejscu przewożenia, lecz w drodze oddaje go spedytorowi innemu do dalszej przesyłki. Spedytor może się zresztą do spedytora pośrednim pośrednicząc, byleby się temu nie sprzeciwiało toż samo. Jeżeli spedytor podstawia innego spedytora do wykonania zlecenia, ten drugi nie będzie spedytorem pośrednim, lecz spedytorem podstawionym. Spedytor nie jest uprawnionym do podstawienia spedytora. Jeżeli ad-

bioreu nie przyjmując towaru, sprzedawca obowiązany jest do jego prze-
chowania i zaciągania od konsumenta należnych rozporządzeń. Sprawy-
tor zamierzający wykonać starym wózem odpowiada za wszel-
kie szkody, z wyjątkiem wypadków, z tego zamieszkania, w których o-
czywiste, że zamieszkanie jego samego się zdarzyło, nie odpowiada więc
za wszelkie zamieszkanie, które w drodze jechać tych, którzy się
przewożeni trzymali. Wobec sporu o wynagrodzenie szkody mi-
nimum sprzedawca powinien, że dołoży staranności przy odpowiednim
kupcom właściwej, nie zaś powód zamieszkania tej staranno-
ści. Sprawy mogą także w inny sposób określić odpowiedzial-
ność sprzedawcy. —

2. Chociaż według tego, który pod b. podali, sprzedawca odpowiada
tylko za wybór przewoźnika i sprzedawców pośrednich, to prze-
ciwko odpowiada i za czynności przyjętych przez siebie sprawy-
torów pośrednich i przewoźników a to w braku przeciwniej amo-
ny wtenczas, gdy z przyjętym lub odbiorcą, ugodził się, że
odstawi towar za pewną kwotę, a nie, to za pewną kwotę za-
chodni wtenczas, gdy towar chlebny, ma być przebrany prze-
wozem, równowadzących środków przewoźnych, jak to: prawy, oli-
wa, etc. a przy tem przez ręce różnych sprzedawców, nie mniej
jakeli różni są taryfy, według których obliczać się mają, koszt
ten przewozić (art. 384). — W tymto przypadku zachodzi odpo-
wiedzialność sprzedawcy, ale przede, on odpowiada nasten-

czas jako specyfikator a nie jako prawnownik, choć ze wszystkich
prawników być powinien. Specyfikator ma jednak tylko wło-
sty prawo do prowizji (zwyczajnej i del credere), jeżeli go do
tego układa upoważnienie. -

III. O prawach specyfikatora. -

A. Prawo specyfikatora pierwotnego tj. tego, który bez po-
średnictwa od przesyłającego przysłał towar do pryncypała. -

Wpoczątek tych praw nie było, bez względu, czy komisie
jest lub nie jest kupcem:

1) prawo do prowizji, do zwrotu wszelkich wydatków i kosztów,
stosownych wszelkich komisarych lub prowizyjnych nakładów
w celu przesyłki przysyłanych a to w tej samej rozciągłości, w
jakiej to prawo stawało komisantowi (art. 381 i 382). Nakłady
są kosztowne lub prowizyjne, jeżeli się stały, usprawiedliwione
zwyczajnym sposobem przesyłania towaru i zwyczajnym wy-
sokością, wymagalnym w takich nakładach. Specyfikator nie jest
musze liczyć sobie prawnego w większej ilości niż to, o ja-
kiej się z prawnikiem lub kupcem umówił (art. 381. u. 2). To
oznacza, że jeżeli się wyi wspomnianego przysłał pod II. 2.
w którym to razie należy się mu taka sama rozciągłość bez
względów na ilość prawnego prawa niego kupcowego i
oprócz tego upominać się może o prowizję, zwyczajną i del

- restere, jeżeli go do tego uznawca uprawniona (art. 384). -
- 2, Prawo do odsetek od swoich pożyczek, salirek, wydatków i innych nakładów tykających się towarów sprzedanych (art. 290). -
- 3, Ustawowe prawo zastawić na towarach sprzedanych albo innego rodzaju, prowizji, wydatków, kosztów i nakładów, oraz dla salirek i nie pożyczek i przewoźniarstwa i nie odbiorcy i na towarach udziałowych, dopóki sprzedawca nie jeszcze takowy towar swoim zachowaniem, albo może nim rozporządzać niezależnie przez cudzą osobę, domowy handel i inne lub sztuczne (art. 382). - jeżeli konsument nie jest właścicielem towaru, i tak, na podstawie art. 306 i 307. Przez udzielenie salirek i rozmierny udeżył wydatki wawierku z przewoźniarstwa, kosztów np. do, ubezpieczenia, albo też i salirek innego rodzaju, antycypacja jeżeli sprzedawca salirek przewoźniarstwa oraz kup. na towaru przesłać, mającego, którego razem z prowizją przewoźniarstwa się od odbiorcy, kosztu nabywa pobranieniem. Nie wymaga się, aby salirek były wymierzone w jakieś prawomocnym, lub aby wymierzone, iż udziałowo salirek na ten towar (art. 404 i 410). jeżeli salirek występuje być ma przewoźniarstwa dopiero po wszczęciu postępowania odbiorcy, następnie nie twierdzi sprzedawca lub przewoźniarstwo prawo zastawić dla tej salirek. Sprzedawca lub przewoźnik obowiązany jest się od odbiorcy powrócić należny.

tożi sprzedawcy. Prawo zastawu sprzedawcy nie sięga tak daleko jak prawo zastawu komisarza, mianowicie nie sięga sprzedawcy to prawo albo przywrócić i należytosci i bieżących rachunków i wymogi sprzedawcy. Prawo zastawu sprzedawcy nie wchodzi w zakres prawa zastawu (art. 313-315), które prawo wykonania być może albo zaopiecznia i takich należytosci, między którymi a towarom sprzedawcy nie dochodzi żadnego umoru. Nowość. Prawo zastawu sprzedawcy jest skutecznym i prawnym innym nieruchomości i może uprzywilejować iściciela towaru, niemniej prawnie odbiorcy, który na mocy umowy zawartej między nim a sprzedawcą albo kapitału przywrócić iść nie jest obowiązkiem (art. 382 u. 2. 306. 411. i §. 44 i 45. u. wprost.) Sprzedawca wykonuje swe prawo zastawu w ten sam sposób jak komisarz (art. 387 i 395). Sprzedawca, który nie będzie zastawionym sam może wybrać towar sprzedawcy, już swoim wydekiem traci prawo zastawu i prawo zastawu prawnie na komisarza (zobacz ust. tytuł i art. 412.).

4, Sprzedawca może sam wystąpić jako wystawca kontraktacji, jeżeli wskutek prawnego:

a, zaprowaś środków prawnych na wtórny rachunek najetych (art. 383.) albo

b, zaprowaś wtórnych środków prawnych, w którym to przypadku ma zastawu prawa i obowiązku prawnego-

notka (art. 385 u. 1. - Jestto więc pojęcie czynności spedycyj-
nej i przewozowej. W obu przy przedkach może sobie połączyć
przewoźne razem z przewozem i innymi kosztami (art. 383.
i 385 u. 2.). Przy przedku pod a, zachodzi, jeżeli spedyltor z pro-
wizorkiem zawiera umowę, o przewóz nie w tym celu, aby
się myślało z przewozu przyjeżdżającego na siebie zlecenie sped-
ycyjnego, lecz z zamiarem spekulacji; zawiera on bowiem
już z góry umowy o przewóz w celu wykonania przyjeżdżających
zlecen a to w ten sposób, że zawiera umowę o wykonanie
przewozu wyjeżdżających na drodze przewozowym powierzyć się
wypłynięciu towarów, by tym sposobem niższą dla siebie
osiągnąć stopę przewozowego, niż zawieraniem umów
o przewóz każdego poszczególnego towaru, albo spedyl-
tor zawiera kontrakt w ten sposób, że przewoźne oznacza
się według ilości wagi ciężaru, lub objętości, która towa-
ry zajmują. W przy przedku nieudziela się spekulacji spo-
dyltor nie może się powołać na konieczność. W przy przed-
ku pod a, powstaje najęty rynek lub przewoźnik to oso-
ba, która transport wykonuje. W przy przedku pod b, nieci-
ci się i ten przy przedku, gdzie spedyltor najmuje od przewo-
źnika całą wóz z kołami i uskutecznia przewóz przez
swoich lub najętych ludzi. Wtęciśiel wozu jest nateucras
wynajmującym a nie przewoźnikiem. Spedyltor w tedy

tylko sam skutecznym pryncypem, jeżeli się to stało po-
godzić z interesami konsumenta. Od chwili przyjęcia ubezpie-
czenia odpowiedni sprzedawca występuje jako sprzedawca, od chwili zaś
wykonania przewozu jako przewoźnik i sprzedawca, odpowie-
dnie będzie zatem za osoby, które się wyprężyły przy prze-
wozie (art. 400, 401). Wyraz „przewoź” w art. 385. obejmuje
majątkowo (art. 390) także przewoź mrowcem. -

B. Prawa sprzedawców pośrednich.

Konsumentowi pośredniemu sprzedawcy stawa się to same
prawa, jakie stawa sprzedawcy, który od bezpośredniego prze-
widywającego przyjęcia towaru do pryncypa. Zarówno w razie przewo-
zów przez pierwotnego sprzedawcę najety wierzona temu o-
statniemu wszystkie należności sprzedawcy, które sprzed-
awca ten wlicza w przewoźnym i w ubezpieczeniu. Przewoźnik od-
biera te należności razem ze swymi należnościami prze-
wozowemu odbiorcy przy odstawie towaru. Jeżeli zaś prze-
woźnik odstawi sprzedawcy towar na miejscu przewo-
żenia ustanowionemu (i sprzedawcy pośredniemu); wówczas
sprzedawca ten kasprakuje przewoźnika i poszukuje wszystkich
swych należności na odbiorcy przy wydaniu mu towaru, mo-
żna także i to nastąpić, że pierwotny sprzedawca ma być kaspr-
kowanym dopiero przez wyższego odpowiedzialnego sprzedawcę w

miejsca odstawy towaru ustanowionego. Jeżeli towie iisici
należności odnośnie swemu poprzednikowi przy odbiorze to-
waru /: zobowiąz należności sprzedawcy /:, wówczas przechodzą
one na sprzedawcę pośredniego, mianowicie i prawo za-
stawy poprzednika, a to już z mocy ustawy. To samo roz-
umie się o należnościach i prawie zastawy przeciwnikowi,
jeżeli i ostateczni zostali zaspokojony przez sprzedawcę
pośredniego. Wszystkie te należności i prawa uważają się
w jednej całości, na zaspokojenie której służy sprzedawcy
pośrednikowi ustawowe prawo zastawy, które wykrony-
ma on mocy własnego prawa; zaspokojenie poprzedników
z tych należności należy do wyjątków, dla których służy
sprzedawcy prawo zastawy. Przekazanie praw poprzedni-
ków na sprzedawcę jest rodzajem przechodu. Sprzedawca dostę-
pując się własności poprzednika kupcowi właściwej, nabę-
dnie skutecznego prawa zastawy na zaspokojenie przez siebie
należności poprzedników, chociaż takowe nie były ustanowio-
ne; nie mogą one zatem być usunięte z mocy się
osoby poprzednika i nie wchodzi w grę z przeszłości. -
Jeżeli sprzedawca pośredni nie zaspokoił przy odbiorze towaru
wzajemnych należności swoich poprzedników, wówczas
sprzedawca ten musi wykazać prawaswego pośrednika, uia-
mując jego prawo zastawy (art. 382 u. z. y. i art. 410.) a to na

nowy ustawy, nie potrzebuje do tego odrębnego umowa-
niania. W tym przypadku nie obowiązują się wszystkie nale-
żytości w jedną całość, lecz powstaje odrębna całość nale-
żytości i ujmowania się, przy niedostatku ilości wartości
towarów wcelnych różnych rodzajów i stopniach, zawieszonych ty-
tułach się osoby właściwego poprzednika. Jeżeli sprzedawca po-
średni nie wykonuje praw poprzedników swoich, następuje sta-
je się odpowiedzialnym (obacz tytuł następny). - Prawa poprzed-
ników dochodzą się także z własnym prawem sprzedawcy po-
średniego do wcelnych (art. 310), jeżeli sprzedawca dostawia towar
do wcelnych art. 407, jeżeli poprzednik go odstawił.

IV. Zadańnienie skargi przeciw sprzedawcy art. 386.

Skargi przeciw sprzedawcy z powodu całkowitej utraty,
ubytku, uszkodzenia, lub opóźnionej dostawy towarów rozda-
nia się z upływem roku. Czas ten zaczyna się od skargi z po-
wodu całkowitej utraty z upływem dnia, kiedy dostawa po-
winna była nastąpić, tj. dnia, który w kontrakcie jest okre-
ślonym wykonania warunków zawartych w braku takiej wyka-
zanej, z upływem zwykłego czasu dostawy. Zadańnienie skargi
z powodu ubytku, uszkodzenia lub opóźnionej dostawy roz-
nosi się z upływem dnia, kiedy dostawa nastąpiła. Skargi
przeciw sprzedawcy stają się właściwie konwentywnymi, jeżeli

odbiorcy (obacz wyżej pod l.I.). - jeżeli komitent względnie odbiorca wystąpi do sprzedawcy domagając się utraty, ubytku, uszkodzenia, lub opinionej dostawy towaru albo wcięcia w nim usterki, to jego jedynym i niekwalifikującym się do wyrażenia opinii o jakości towaru jest sprzedawca, który występuje jako powód przeciwko komitentowi względnie odbiorcy towaru, zażądając zapłaty wydatków, kaucji etc., wówczas powołany może się uszczewić tj. przez cały czas trwania postępowania prawnego cywilnego ustanowionym zastawem za zwrot utraty, ubytku, uszkodzenia lub opinionej dostawy towaru (exceptiones perpetuae). Tenże wydatki gwarantuje, gdyby wspomniany domagający się utraty towaru wystąpił do sprzedawcy w cięgu wspomnianego jedynego utraty towaru nastąpi, jeżeli przeciwnie jest w stanie otrzymać towaru odbiorcy bez względu na powyższe okoliczności tegoż utraty nie może. Za stratę uchodzi i sprzedaż towaru dokonana przez przeciwnika na rzecz (art. 407). - Powyższe przepisy nie mające zastosowania w powyższym przypadku wustawa lub sprzeciwienie się ze strony sprzedawcy (art. 386 u. 4). - jeżeli powódni sprzedawca dopuścił się wustawy lub sprzeciwienia, wówczas nie może się on widzieć plynący na korzyść przeciwnika. Przeważnie przeważnie stosuje się do przepisów powyższego prawa cywilnego. Przepisy o przedstawieniu skarg przeciwko sprzedawcy obejmują

ja, wszelkie przyprawki odpowiedzialności wywierające się z przyjętego zlecenia spedycyjnego, nie odnosi się również i do innych przypadków, zwłaszcza do przypadków, gdzie spedyltor jeszcze posiada towary a przysługujący domagają się albo wydania towaru albo wykonania zlecenia. Z tej samej przyczyny powinni używać wzmiankowanego jednolitego zeta spedyltor sprawę ze spedycją towaru spedycyjnego dotknącej nie rozpróbowanie swych należności, chociaż ten użytek czasu czyni niewykorzystalną sprzedaż towaru.

Tytuł IV.

O przedsiębiorstwie komisowem.

Oddział I.

O pośrednictwie w ogóle.

Przewoźnikiem jest, kto zajmuje się w sposób wyrobowni przewożeniem towarów na ziemi lub w wodach śródlądowych (§ art. 390). Towar jestto rzecz materialna najobrotowniejsza a więc obejmuje i zwierzęta żyjące, twierdzący ludzkie. Przewóz /transport/ jestto przewożenie lub przeniesienie towarów z jednego miejsca geograficznego na drugie. Temu ograniczeniu sprzeciwia się jednak osłowa art. 390. obejmująca i przewóz uskuteczniwszy w obrębie tego samego miej-

sca geograficznego. Obojętnym jest sposób, w jaki przewóz się uskutecznia, czy za pomocą wozów, zwierząt jucznych lub sił ludzkich i czy wony wprawdzie bywa, w ruch przez zwierzęta, maszynę, wodę, siłę ludzką, etc. Nie wymagają się, aby przez wieki osobiste lub przez innych ludzi i to czy własnymi lub najjętnymi środkami przewożonymi wykonywał to czynności, za pomocą których przewóz się uskutecznia. Istotną cechą przewoźnictwa jest to, że on na swój rachunek zawiera kontrakt z przewoź i względem występującego występuje jako kontraktujący. Przewoź może być wykonywanym przez osobę fizyczną, od przewoźnika niezależnie, i: 1. przewoźnik podstawowy; 2. zastępcę, w tym, kto transport na siebie przyjął, tym uskutecznia przez kolej i telegraf, będąc przewoźnikiem, takim samym, jak i ten, którego wony na kolei się transportuje. - Ciepłota pod jego, przewoźnik zwierzęt choć bez środków przewożonych, a więc sam podnosi bytła jest czynnością przewożenia. Do aktów podlegających publicznym regulacjom należy przewóz kod. h. o przewoźnictwie, skoro za pośrednictwem zajmuje się przewożeniem towarów. Przepisy kod. h. o przewoźnictwie rozpr. (art. 391-419) stoją się takie:

1, do przewożenia towarów łatwych, którego podjęć się przy własnej sposobności kupiec nie będący przewoźnikiem z pominięciem (art. 420.) -

2, do wymogów praworównych kolei żelaznych publicznych bądź rządowych, bądź prywatnych, wrażliwe z uwzględnieniem przepisów Kod. h. o przewoźnictwie dróg żelaznych (art. 422-431.) -

3, do wymogów praworównych innych publicznych zakładów praworównych np. do zakładów pocztowej i telegraficznej na rzekach i jeziorach -

4, do zakładów pocztowych, lecz tylko o tyle, o ile się to nie sprzeciwia osobnym ustawom albo tycząc wydanym. -

Zwracamy na to uwagę, że zakłady pod 2, 3, 4, wymienione jeżeli nie należąc i to tylko o tyle, ile się odnosi do przepisów Kod. h. o przewoźnictwie mogło, o ile trudniej się przewożeniu towarów a nie o ile się trudniej przewożeniu osób lub listów. Kwestja h. nie wrażliwa tych zakładów na przewoźników, on je tylko podpo-
rządkowuje pod przepisy o przewoźnictwie, o ile się trudniej przewożeniu towarów. Zwracając uwagę dróg żelaznych rządowych jest nietylko co do przewożenia towarów, lecz też co do przewo-
żenia osób Kuziem w rozumieniu Kod. h. z uwzględnieniem skutkwa-
ni prawnymi stąd się wywiedzającym. Do zakładów pocztowych uważa być stosowane przedewszystkiem osobne ustawy albo nich wydane a dopiero nich brakui przepisy Kod. h. o przewoźnictwie (art. 421. u. z.). - W Austrii obowiązują w tym względzie wytyczne ustawy pocztowej z d. 5. list. 1837.

Zawrót powaty obejmuje trzy gatunki: przewóz listów, osób i przewóz towarów. Pierwsza z nich nie jest wymagana, trans-
akcja, jest to już wyrażeniemy (§. Dział I. art. 272 u. 3.), choćby
była wykonywana przed zignorowaniem; w tym następstwie powata
nie może być na kupca uwarunkowana. — Dla drugiej z nich nie
powołuje kodeksu h. żadnych przepisów i stanowi tyko, iż jego
ogólne prawidła stosowane być mają. do przewozu osób, by-
wały się zastrzeżone takowym trybun w sprawie narobkowania,
albo kupca się jego podlega (§. art. 272. u. 3. i 272. u. 2.). — Trzecia ga-
tek podlega przepisom o przewoźnictwie, lecz jedynie w braku
ustaw osobnych a więc jawstwa. Poł pojcie „praktety, towa-
ry” podpadają do ty z przeniesieni lub przewozu i przewoźni-
stwa nie, przewozem osób i przewozem może być powa-
żano na przed zignorowania h. a powata uwarunkowana, będzie na
kupca, o ile się trzyma takim przewozem. Do zastrzeżeń te-
goż nie jest przed zignorowaniem h. wyrażeniemy wy-
jęt (§. Dział I. art. 272. u. 3.). —

I. Kontrakt o przewóz i list przewoźny.

Kontrakt o przewóz zawiera się, między wyjątkowo, między
towarzem a przewoźnikiem; wyjątkowo jest to, że jest
ten, kto we własnym imieniu zawiera kontrakt ten z
przewoźnikiem lub w czyjś imieniu zostaje zawarty

a niegłównie towarów mających być przewożonymi, sprowadzonymi, nawet i odbiorcą towarów, jeżeli sam kontrakt przewoźny zawiera, lub jeżeli kontrakt zawiera w jego imieniu. Przesyłającym (czyli Versender) jest ten, na którego rachunek kontrakt przewoźny przez dostawcę tj. wysyłającego zawarty został. Też on i ta sama osoba może być przesyłającym (lub wysyłającym) i odbiorcą. - Kontrakt o przewóz zawierać może ustnie lub na piśmie. List przewoźny może być tym dokumentem, przez którego oddanie i przyjęcie zawierają się kontrakt o przewóz i który zawiera treść kontraktu. Kontrakt o przewóz może być również i bez listu przewoźnego skonstruowany a treść jego nie ustanawia się wyłącznie przez list przewoźny, chociaż wystawienie i przyjęcie listu przewoźnego nie warunkują, same przez się skutków prawnych między wysyłającym a przewoźnikiem. List przewoźny według przyjętej formy jestto akt obejmujący zawieszenie o przewożeniu towarów wystawiany do osoby, której towar ma być oddanym odbiorcy (czyli Empfänger), zawierając również treść kontraktu przewoźnego. - Akt ten może być także sporządzony w tym celu, by stał się dowodem na zawieszenie kontraktu o przewóz. Wobec tego dokumentu się tego, stwierdza art. 391. że list przewoźny stany się dowodem kontraktu między przewoźnikiem

ktem a wysyłającym. Wysyłający wystawia list przewo-
zowy albo przewoźnika. Art. 292. podaje okoliczności, które list
ma zawierać:

- 1, wymienienie towaru wcelnego pakerci, ilości i wartości -
- 2, numeru listu i numeru przewoźnika -
- 3, numeru wysyłającego - numer ten nie może być podpisem
no lub w całości listu wymienione i to albo piśmem lub
drukem -
- 4, numeru tego, komu towar ma być odestawionym tj.
numeru odbiorcy, czyli adresata. Wysyłający może ro-
bić zastrzeżenie, że podany numer przewoźnika osobę odbior-
cy, co do tego oznaczenia uważa się wysyłającego za od-
biórce. Jeżeli obok listu przewoźowego wystawiono dowód
faktuńkowy bramiony na obciążenie, wówczas kopię tego
dokumentu dowodu faktuńskiego powinien być podany
w liście przewoźowym ze odbiorcą -
- 5, miejsce odstawy czyli raczej miejsce przeznaczenia -
Kontrakt o przewóz zobowiązuje przewoźnika do tego
że o przewiezieniu towaru do na miejsce zamieszka-
nia odbiorcy, ale także do odestawienia towaru -
- 6, uściślenie co do przewoźnego -
- 7, miejsce i data wystawienia -
- 8, inne szczególne uściślenia -

Przewoźnik może się umówić w tej sprawie o przewiezienie lub
wysłanie swojej jachtu z ustami wysyłającego odpowiednio-
ści na uszkodzenie lub ubytek towaru. Jeżeli list przewo-
zowy zbywa na jednym z tych warunków, to nie oznacza-
jąc takowy może być jeszcze umiarkowany za list przewo-
zowy. Przewoźnik może się również umówić o wystawienie listu przewo-
zowego (art. 391. u. 2.) nie zaś podpisu wysyłającego, chyba że
podpis był wymagalny. - Stany mogą, postanowić, że list
przewoźny ma być sponadkowy i że dopiero po wystawieniu
i przyjęciu listu kontrakt powstaje się za kupca. Pracein
przewoźnym postanowieniem listu przewoźnego, jako
nie mniej pracein całej jego zawartości słownej jest od-
mów a to wstąpiło na konys i jednego z kontraktujących,
choć ten nie konys od biorcy. Pracein może być zawarte
nie do umowy o przewóz jest to pracein obowiązujące mniej-
szą zawartością umowy, względnie w niej jest, gdzie prze-
woźnik przyjęł towar z listem przewoźnym. List ten sta-
nowi dowód kupca na zawarcie kontraktu o przewóz
względnie na jego treści i to względnie obu kontraktują-
cych a więc też i pracein wysyłającym i przewoźni-
em a następnie też i pracein odbiorcy (art. 405 i 406.) Stąd-
że to niechodzą, powinnoby, że list został wystawiony jedno-
stronnie przez wysyłającego a to nawet i w przeciwnym kie-

dy przez tegoż nie był podpisany. Nwe dowodu listu
przewozowego przeciw wysytajacemu polecyu barriem
na tém, że także list wręczył francowiżkowi, przeciw prac-
ownikowi umowi na tém, że list dobrowoliuie tj. bez rastrac-
zenia przyjeżdża na tém samem jego osnowie, że przeciwnie u-
znał a mianowicie przeciw odbiorcy na tém, że ten odebrał
torek razem z listem przewozowym (art. 405 i 406). -- Bez
moralnego uwarunkowania ze strony przewoźnika list prze-
wozy jako jedynostronny akt pisemny nie ma mocy dowo-
dnej. Kontrakt o przewóz mógłby zatem innym sposobem być
introdukowany, nie wymagając od przewoźnika, by list prze-
wozy przyjeżdżał na piśmie tj. by uskutecznił przyjeżdżenie na
określonym obciążającym list przewozowy. Kontrakt o
przewóz uważa się za skuteczny między przewoźnikiem
a wysytającym; rozumie się to i o tych postanowieniach Kon-
traktu, które się odnoszą do postanowień objętych słowem
"przewoźnik" (art. 413. u. 2). --

II Dział Taksunkowy (art. 413-415.)

Stwierdzenie wysokości należności na rzecz wysytaję-
cego dowodzi, że ten, kto przewozi, że otrzymać towar
z listem przewozowym, jeżeli wysytajca recepis, który
wskazuje na fakt przewożenia towaru, faktycznie podrażnia.

Najważniejszym takim dokumentem jest dowód Fechtmanny; jestto list przewoźny w formie odwiecnej, takowy odnosi się do tego listu temu, że go przewoźnik wystawia (art. 414. u. 2), obowiązując się, nim do wypienienia należności towarów przeciwstawu do dokumentu. Dowód taki zawiera zbyteczną wystawienie listu przewoźnego, ponieważ istnienie tego listu obok dowodu Fechtmanny nie ma znaczenia strony (obacz art. 415. u. 1. i 2. i art. 391. u. 1.). - Za wprowadzenie instytutu dowodu Fechtmanny albo przewoźnego jest ciekawym uwarunkiem; instytut ten istniał dotychczas tylko w handlu wewnętrznym; jego celem wprowadzenia byłby ten sam utworzenia przepisu handlowego, którego przewoźnik niekiedy ma zamiar przewieźć wewnątrz przewoźnych i w dokumencie wyszczególnionych towarów. Instytut dowodu Fechtmanny ma ten sam cel, którym się powoduje instytut dowodu akceptowanych lub wystawionych (art. 391). Przede wszystkim wystawienie bierze dowody Fechtmanny a to z tego powodu, że zawartość drugich i pierwszych nie wystawia tych dowodów, choć wory regulaminu niechcą być drugie albo drugie i pierwszych tego nie ma braku. Długo Fechtmanny zawiera słowniki oryginalne, z których art. 404. podaje ścisłe a art. 413. u. 2, art. 419. u. 2. podaje, że

i charakteru. Osoby wymienione obowiązują prawni-
kowi do wydania towaru a właściwy sposób prawni-
kowi. Dowód Taciński jest właściwy, nie być inchoquum, gdy
brunna zbroja; brak podpisu prawnika uniemożliwia
dowód Taciński. Jeżeli dowódni zbywa na jednym z res-
ty wynagrodzeń, zgodnie zaktualizacja, czy dokument nie być powy-
ższy za dowód Taciński. Wyjątkowo obowiązujący jest
względnie prawnikowi na jego zdanie podpisany przez
siebie jako brunięcy opis dowodu Tacińskiego (art. 414
u.2), który nie jest młotem i z tego powodu nie wypiera
także skutkiem oryginalu. Jest on niekiedy innym jak tył.
Każdy kto dowodzi, że prawnikowi na prawnikach,
gdyby się chciał opierać na dowód Taciński w celu do-
chodzenia swych praw. Dowód Taciński jest kłopotliwym
dowodem obowiązującym (art. 301), może, którego prae-
wizji nie obowiązują, względem wyjątkowego, lecz
względem legitymowanego posiadacza dowodu Tacińsko-
wego do wydania towaru za zastrzeżeniem prawnego; za-
tem i tak to dowód Taciński wyłącza zastępowanie
prawników (art. 402-405) tylko, że po jego wystawie-
niu tylko legitymowany posiadacz dowodu Tacińskiego
zastępuje w tym towaru prawnym. Dowód Taci-
ński jest kontraktualnym literackim; nie może być

Winnu niżej wyrażony dowód Fiedlinowego nie jest my-
 ślowny. Postanowienia kontraktu o przewóz nie objęto dowo-
 dem Fiedlinowym nie wzięto posiadacza dowodu Fiedlin-
 owego, chyba że dowód ten myślnie się do nich odwołu-
 je (art. 415. u. 1.) np. zastrzeżenie następujące: przewoźnik
 nakazy do wezła listu przewozowego, powinien wystawi-
 wa dowodu Fiedlinowego porrotaży, stoczniki przewo-
 żniędzy przewoźnikowi i wysyłajacemu towaru, jakże i
 reszta kontrakt przewoźni (art. 415. u. 2.). -

III. Obowiązki wysyłającego.

- 1, Obowiązek wystawienia listu przewozowego (art. 391. u. 2.)
- 2, obowiązek zaopatrzenia przewoźnika w potrzebne papi-
 ry przewoźne (Reglement) (art. 393.). -

IV. Obowiązki przewoźnika.

A, Przewoźnik winien przewozić ukończony w przewo-
 żniku umieszczony (art. 394. u. 1.) i chronić go z umi-
 erem na to zaopatrzenia przewoźnika. - W braku takiego umi-
 eru winien przewoźnik na miejsce przewożenia i dalej
 jacy, w jakim czasie winien się przewoźnik udać w podróż.
 Jeśli nie ma wyrażenia miejscowego czasu przewoźnik w
 czasie stocznym do okoliczności zaobserwowanych przypraw

tem Państwo rozporządza winno być ukonfirmowane, bez przes-
my. Wyjątkowo i nie przewidzianego: można jest odstąpić od
kontraktu przewidzianego z powodu niechcianej przysięgi lub
innych przyczyn stojących przeciwko na przewidziane wy-
kazanie w drodze lub drodze podległej, zwłaszcza że wy-
nagrodzenie przewidziane w miarę art. 394. u. l. -

Wypytajemy się więc tego prawa wykonać po stronie
ci przeciwności, lub jeżeli wzajemności prawa przy
wzięcia, wzajemności danowania podroży. Wó wyjątki
innych przypadkach, gdzie prawo nie jest już chmi-
lowe, wchodzi w rozstrzygnięcie sprawy powołano-
go prawa cywilnego o prawie właściwym od im-
my, wzięcia których i prawowitość naszego bicia od
kontraktu właściwie z prawem do zaopłaty prawow-
nego za odbyta naszą podroży. Jeżeli z powodu tych wy-
jątków od podroży widoczne nie ma już być odse-
wnym, natomiast gdy powołany za twała (nie uste-
jęce), wówczas wchodzi w rozstrzygnięcie sprawy ty-
same nie, nieuważności iwidzenia (3. 1847. K. e.). —

B, Prawdopodobnie obowiązuje tu jest uwarunkowanie od-
biorytów w tym samym czasie, w jakim są wa-
dne od wyjątków (art. 395). Wskazanie natomiast
na skutek myślenia, że tak, jak to jest w tym

ni od chwili oddania się do oddawcy (art. 403.) i nie może
 się, tam umiarkować, że strata lub utrata wartości po-
 winna dotyczyć z jego strony staranności przy
 przechowywaniu rzeczy. Przedmiotem bowiem kon-
 traktu o przewóz nie są przewoźne czynności do
 przewiezienia towaru potrzeba, lecz jedynie wynik
 tych tj. oddawcy towaru. Chociażby więc przewoź-
 nie to czynności np. wybór wozu, koni i ludzi i sposób
 zabezpieczenia itp. w rzeczywistości odpowiedzialny całemu prze-
 wozu i jakości towaru, to ponieważ tego przewoźnik od-
 powiedzialnym będzie za skutki, wynikające z staranności
 się wozu, przez kradzieżi etc. -

Odpowiedzialność przewoźnika rozpoczyna się, od chwi-
 li przyjęcia towaru od wysyłającego w celu wykończenia
 przewozu, chociażby ten przewóz nie następował natych-
 miast a towar pozostawał w dyspozycji przewoźnika.
 Odpowiedzialność ta trwa aż do chwili oddania towa-
 ru odbiorcy (art. 403). - Czas ten obejmuje także wszelkie
 prace towaru, albo już po dokonaniu jego, w miejscu
 przeznaczenia i czas potrzebny do oddawcy. Odbiór ten,
 przez który przewoźny zostaje przewoźnik np. przez zło-
 żenie w magazynie celowym, przyjęcie w magazynie
 celowym, przyjęcie do celowni, strażnicza towaru.

i niektóre usprawiedliwić przyjąć się major. - W ten-
czas tylko nie może być przewinut powzięty do od-
powiedzialności (art. 395.), jeżeli nawet zdarzenie jest
tej natury, że przewinut nie mógł go ani przewidzieć,
ani wstrzymać jego nastąpienia lub jego skutkowego
wpływu. Choćbyś h. uważał jednak tylko trzy takie przy-
padki, przewinut bowiem umiarkowanym jest od odpowie-
dzialności, jeżeli łatwo udowodnić, że utratę lub uszkodze-
nie należy przypisać: -

a, węż Rząd albo / vis major. /

b, przyrodzonej wrażliwości towaru, nieumownie z nim me-
nstruowaniu psuć się, ulotnienia, zmyślenia my-
ślowi etc. lub

c, wszelkiego zaprzeczenia, które nie zawodził
było niewłaściwe (: art. 395.). -

Dalej widać, iż rozumienie należy wszelkie zdarze-
nie, którego w danym przypadku powinniśmy najstaran-
niej troskliwosci nie można było uniknąć ani ludzka,
ale, ani przewinutia, np. powódź, wielkie śniegi, udo-
mienie piorunów, napęd rozbijuszków etc. Druga stro-
na może jednak udowodnić, że przewinut przy należy-
tej staranności mógłby uniknąć powyższych skutków,
zaitem że przewinut nastąpiłoby utraty lub uszkodze-

nie towaru przewozonego. Podręcznik ustawy §. 395. artol-
mowym będzie przewoźnik od odpowiedzialności za szk-
dę wyl wyjątkiem, jeżeli ona powstała z przeciwno-
ści przewoźnika lub jego ludzi. Odmowa artykułu ten
nie wyłącza skutków prawnych, jakie się wywierają
z opóźnienia się odbioru w odbioru towarów. Podro-
żni przewoźnik odpowiada za strata lub uszkodzenie
towaru od chwili odbioru aż do oddania, jeżeli przed
określeniem się wynagrodzenia szkody dowiódł winy,
a towar w chwili odbioru znajdował się w stanie nie-
uszkodzonym lub niewymagającym, jeżeli w ogóle szkoda
jest wymagalną. - Podręcznik nie jest obowiązującym udo-
clnić, iż szkoda nastąpiła z winy przewoźnika. -

Za konsekwencji, pierwszorzędnej, pierwszorzędnej, nie-
mniej i za skutki szkody stwierdzonej wartości prze-
woźnika w ten sposób tylko odpowiada, jeżeli ma winę
zawiną jakiegoś lub wartości tych przewoźników (art. 395.
u. 2). Nie wymaga się dowodzenia tych okoliczno-
ści w liście przewoźnym, wystarczy stwierdzenie prze-
woźnika o tych okolicznościach nastąpić winno w chwi-
li, w której przewoźnik nowo jeszcze zwrócić to prze-
wiozły przewoźnik. Rozkaz z art. 395. nowo doch-
dzić tylko przewoźnika, odbioru zaś jedynie pod we-

zainteresowani art. 405 i 406. Nie istnieją w rzeczywistości, czy nie my-
słującycego lub odbiorcy sprawa niebezpieczeństwa, na które to-
war w drodze jest narażony i kto jest właścicielem towaru.
Strony mogą, także wykluczyć odpowiedzialność przeci-
wnika - nie tak drogi i łatwy (art. 423). Prawo powołać się
po niego jedynie na kontraktach z przewoźcą. W wypadkach
przejazdowych, na których nie ma świadka art. 395. - Dochodzi
my wtedy, obliczenie tego nastąpi z umiarkowaniem
czyli towar narażony lub uszkodzony na wartości
hamulcowej. Ceny, na które, go przewoźcy ma na
być w handlu lub ceny nie na wartości hamulcowej.
W przypadku pierwszym nastąpi obliczenie na pod-
stawie wyrażonej hamulcowej wartości towaru, w przy-
padku zaś drugim na podstawie wyrażonej ceny
wzrostu (art. 396, u. i. i §§ 305, 306 K.c.) Wyjątkowo, podaje-
my przewoźnikowi wartość towaru przewoźowego, a
właściciel ten sam, że najmniej tyle jak wyraża.
Dlatego wtedy, jeżeli cena, ile po sobie wartości my-
słai. W jaki sposób obliczenie wtedy na nastąpić, po-
daje, ustępy 2, 3, 4, 5. art. 396. -

W przypadku obydwojgu ustępem 2, 3, 4. art. 396. prze-
woźnik potrąci sobie przewoźne i inne wydatki z wa-
rtości towaru. -

Przepis art. 396. stanowi wyjątek od art. 283. Tylko ustęp 5. art. 396. odnosi się do art. 283. stanowiąc, że jeżeli się okazie, iż przewoźnik zbierał utrudnienie, przewoźnik wynagrodzi za pełnię utrudn. (art. 283) awanturę i licznym resours. Przewoźnik zbiera (utrudnienie) z łodzi, jeżeli postępuje wbrew obowiązkom ze świadomości, niebaczności, lub nieumiejętności, a także postępowaniem, bez względu, czy to nie wynika z umówienia, aby utrudniać niebezpieczeństwo, lub też nie. Najwyższy Trybunał w Warszawie z łodzi zbiera zbiera. Nie do tego ty tu przypisujesz, gdzie przewoźnik rozmyśla w ten sposób zbiera, aby utrudniać niebezpieczeństwo (opracowanie Naj. Tryb. z 23 października 1890r.). —

2) Przewoźnik odpowiedzialny za utrudn. (art. 283) wyjątkowo, a niebacznością towaru w umówionym lub zwykłym czasie, chyba by udowodnić, że pomimo staranności porządnej przewoźnikowi właściwej nie mógł zapobiec opóźnieniu (art. 397-399), nie potrzebuje więc udowodnić, że nie mógł być porządkowy, opóźnieniem się. — Art. 398 i 399. przewidują, a także opóźnienie. Art. 398. zgadza się z art. 274. u. 3. jeżeli przepis art. 399. nie może być zastosowany, bo się z kontraktami przewoźny zaimponuje, natomiast odpowiedzialność przewoźnika przewidzianą za utrudn. wynika z umówienia.

towarów w terminie i od tego nie uwalnia się cinni przy-
jacieli, cinni więksera silei. W takim przypadku prze-
mów jest wypowiedzi, z terminem nieprzekraczalnym. Je-
żeli z opóźnieniem bierze się, uszkodzenie towaru, nie-
tenowat idła, w zastawieniu takich przepisów art. 395. i
396. /: otawa poel 39. /: -

2, Przewoźnik odpowiedzialny za ładunki do przewożenia wip-
tych (art. 400 i 401). - Przewoźnik jest odpowiedzialnym:

1, za swoich ładunki /: np. przewoźnik /: -

2, za inne osoby /: przewoźników art. 401), których używa
w wykonaniu wziętego mu siebie przewoźni /: art. 400.

art. 970. i 1316. K.c. -

Odpowiedzialność ta dotyczy się jedynie tego przewoźni,
którego wykonaniem przewoźnik się podjęt. Załącznik
ten przewoźnik odpowiedzialny innych przewoźników:

1, czy przewoźnik bez względu, czy list przewoźny
wydany, zobowiązał się, w kontrakcie o prze-
mów swoim przewoźni towar z miejsca wysłania
do miejsca odstawy, albo -

2, czy się zobowiązał wykonać przewoź w części tyłko
w takim obciążeniu przewoźnikowi towar do
określonego przewoźni. -

W przypadku pod 2, odpowiedzialny przewoźnik za tę część

przewozi, której wykonania się spodziewa, nie odpowiadając
autem za skutki, choćby. Po dozwoleniu wsiadłszy przewo-
znika w chwili odstawy towaru i po tej chwili, rozciąga się
za słowa przepisu:

a, wysyłający poleca przewoźnikowi, aby towar wy-
czył pewnej oświe w celu wykonania skutku pro-
wodu; w tym przypadku przewoźnik nie może uchy-
lić swemu obowiązowi, jeżeli towar odosyła oświe
wskazującej. -

b, Przewoźnik zobowiązuje się postarać o wykona-
nie skutku przewozi i wiejąc, że którego towar
przebiega był trwał. Jeżeli wysyłający się z tego
zobowiązuje:

d, zawartemu w umowie i innych z innymi prawami
wskazującymi o przewóz, również obciąża je-
nie spłaty i do niego stosować należy przepisy
o spłaty towaru (art. 388 i 389), jeżeli zaś

f, zawarta umowa ten minuciami wysyłający
go, obciąża jako jego pełnomocnik, odpowiada-
jąc za wybór oświe.

W przypadku gdyby nie powstało żadne stosunek
prawny między wysyłającym a drugim przewoź-
nikiem. Przewoźnik nie może w przypadku pod b,

do występowania reweru na przewidzianem pierwotnym
przewoźniku samowistny kontrakt o przewóz z prze-
woźnikiem drugim. Występującemu więc stwory w tym
przypadku pod ϵ , prawo przewidziane tylko przeciw pierw-
szemu przewoźnikowi i to na zasadzie zawartego
z nim kontraktu przewozowego i sprowadzającego o
późniejszego przewoźnika czepiać się nie może, chy-
ba w skutek odstąpienia skargi przez pierwotnego
przewoźnika (art. 368). —

W przypadku pod ϵ , odpowiadają przewoźnik rewer-
istki ludzi i przewoźników, którym towar oddał w
tym celu, aby wykonali w całości lub w części prze-
wóz, którego sam się był podjął. Dotyczy tylko prze-
woźnika stowarzyszonego należy przepisy art. 400 i 401. u. i.
Przewoźnik pierwotny odpowiada nie tylko rewer-
mowi, któremu bezpośrednio oddał towar, ale i
rewerzystom, jeżeli byli więcej a to w odroczony
towar. Pytanie, czyli występujący może się czepiać
także tych następnych przewoźników, rozstrzyga
się tak: jeżeli dwóch lub więcej przewoźników usku-
tecznia przewóz tak, że jeden następuje po drugim,
mówiąc inaczej należy, czyli wykonać przewóz
przez następnego przewoźnika odbył się na zasa-

skierowca pierwotnego listu przewozowego tj. tego, na za-
kaz którego pierwszy przewoźnik rozporządza swój prze-
wóz, lub czyliś miejsca nie miało. W tym drugim przy-
padku każdy przewoźnik skutecznym swój przewóz
na mocy osobnego kontraktu o przewóz a każdy
odpowiada tylko za przewóz, którego się podjął i odpo-
wiedzi tylko temu poprzedzającemu przewoźnikowi
lub spedytorowi, z którym zawarł kontrakt o przewóz.
Wysyłający nie może się więc opierać na przewoźników
następnych. Nie jest jednak myślnym i umownym
o solidarności odpowiedzialności następnych przewoź-
ników. W pierwszym zaś przypadku przewoźnik po
innym przewoźniku następujący, przystępuje przez
przejęcie towaru z pierwotnym listem przewozowym
do kontraktu o przewóz tymże listem objętego, ro-
bowiając się samostanowić do wykonania przewo-
zowego osnovy listu i odpowiada także za podm-
nich przewoźników co do przewo-
zów nich na
całkowicie nowego listu już wykonanego (art. 401.
u. z.). Każdy następny przewoźnik wstępuje więc
w bezwzględny stosunek obowiązkowy do wysyłają-
cego i odbiorcy (art. 405.). Zasadę tego zobowiąza-
nia stanowi list przewozowy w całej osnovie i do

w ten sposób, że przewoźnik od powierzenia niemu
za darmo przed lub po nim przewozić rzeczy przewoźni-
ków ubezpieczenia. Każdey zatem w ten sposób
się odpowiadając, jakoby sam podjął się być tego
w liście ubezpieczonego przewoźni od powierzenia prze-
wozu się do odstawy. Z tego wynika, że przewoź-
nik następny, który przyjąłby towary z listem
przewoźnym od swego poprzednika ubezpie-
cając się o wykonanie obowiązków przewoźni, nie
będzie musiał zastanawiać się takimi ubezpieczeni-
jami myślicielskimi lub obrotowymi. - Wątpliwy prze-
wodnicą ubezpieczający się po obrotowym prze-
wodzie na zasadzie tego swego listu przewoźnego
odpowiadając solidarnie (art. 280. 281.) a jeżeli
z nich nie chce się zastanawiać o podobie, iż skoda
nie przez niego, lecz przez innego przewoźnika
zawadzone zostały. - Gdyby przewoźnik następ-
ny odebrał towary od poprzednika z listem prze-
woźnym pierwotnym, w którym ma być ten o-
statni umiarkowany ubytek, uszkodzenia lub spoi-
wienia, wówczas także odpowiadać lub zwinąć po-
winięciu jednostajnie przez przewoźników a
nie mającym z myślicielskim zastanawianiem wpraw-

obcie następnego przewoźnika precieś poprzednika.
ni wymagam uwe uwagi; nie zastanawiają go po-
natk precieś wymagam lub odbiory. List prze-
wodny jest więc pomiędzy omym i innym listem
pierwotnym stanowczym dowód na kontrakt o pro-
wóz reweraty między wysyłającym a pierwszym po-
mownikiem. Jeżeli pierwszy przewoźnik nie chce
przejść towaru z pierwotnym listem przewozowym,
zadecyduje u siebie wystawienie nowego listu przewo-
zowego obejmującego przewóz, którego się wyraża-
je. W takim przypadku więc go wyrażenia ten
list, chociażby w nim nawet odwołano się do pier-
wotnego listu przewozowego i chociażby ten
nawet dołączonym.

Polisariusz odpowiedzialności myi wzmiankowa-
nych przewoźników po sobie następujących. Nie
musi stawać między nimi w żadnym razie.
względnie rozróżniamy umowę, że pomiędzy
przejazd towaru z pierwotnym listem przewo-
zowym i następnym przewoźnikiem rewerata z
bezwzględnie poprzednikiem odryśny kontrakt
móz. Toż stawać między przewoźnymi
mówkami nie wchodzi podobać handlowy.

E, Przewoźnikowi miarą, poświadczenia akcesum wyłącza-
 jącego z ulgi cło towaru lub wyłączenia towaru in-
 nymu niż w liście przewozowym wskazanym odbior-
 cy z towaru, pości nie od razu listu przewozowego to-
 waru ostatecznemu za przewiezieniem towaru na miejsce
 ostateczny (art. 402). (Przewoźnikowi nie wypada się: cło i
 quingrecht tj. przewoźnikowi towaru pod-
 czas przewozu, przewoźnikowi towaru, przewoźnikowi
 "stopniście in transitu") Dotyczy przepisów (art. 402)
 odnosi się także rozpr. min. z 5 grudnia 1865. dotyczący
 w przybliżeniu do art. 402. - Prawo przewoźnika towaru su-
 ży wyłączeniem na tej zasadzie, że on prosta cło
 unikał wogóle, pod kładem wyłączenia. Powyższe pra-
 wo nie miało miejsca na przewoźnika obowiązków
 przewoźnika towaru na proste wyłączenie...
 Wyłączenie, myślimy, że prawo nie może się z kon-
 traktu z przewoźnikiem; z tego powodu prosta nieważ-
 ność prawa przewoźnika do przewoźnika, nie
 mniej prawa towaru (art. 409). Jeżeli przewoźnik
 od razu przedbiory list przewozowy z odbiorcą list
 przewoźnika, towaru także niebywało przedawanie to-
 waru przewoźnika przez przewoźnika jako ca-
 łości, towaru także z od razu waleczności i przyje-

cia listu przeworowego, przedmiotem którego będzie
tylko alieu obiorcy, w przeciwnym razie jest on ra-
tem odpowiedniemu (art. 402.) Postanowiło to
tędy się tylko samego oddania listu przeworo-
go, które nastąpiło na przybyciu towaru na miej-
sce oddawcy. Delbiore i bez oddania sobie listu pre-
worowego może i tak wydać towaru od przewozi-
nia o to on może ustawić (art. 405.), skoro tylko prze-
wiózł na miejsce oddawcy (art. 405.) Z chro-
bi, wydać i przysłać listu przeworowego ustaje pra-
wo wysyłającego rozpraszania towaru, ale traci
możliwość tego prawa w przypadku oddania listu
obiorcy przed przybyciem towaru na miejsce od-
dawcy. Bez upoważnienia wysyłającego przewo-
znie nie jest może wydać obiorcy towaru podane
przewozi, ani przysłać alieu od niego, chyba
jeżeli zdawać do brońki na zabieranie towaru
potrzebnych (art. 404). Teżby może wydać obior-
cy towaru w miejsce oddawcy, choćby to wydać
listu przeworowego, ustaje prawo wysyłającego roz-
praszania towaru. Jeżeli obiorca zapłacił pro-
winie na miejsce oddawcy przybyłego o odda-
nie listu przeworowego i wydać towaru, wówczas

z obrotu wyłączenia skargi ustaje prawo wysyła-
nia pisma nakazującego towarami, chyba że tenże słab prze-
biegał przed wyłączeniem skargi zlecenie, prze-
ciwnie, jakie według tego, co myślej przytocziliśmy
art. 403) pisma nakazującego towarami mo-
że być wyłączenie tylko przed oddaniem odbiorcy lis-
tu przewozowego, nie bowiem się nakazuje oddania
tego listu stowarzyszeniu przewozu między wysyłającym a
przewoźnikiem. Przewoźnik może więc wysłać pismo
towarowe, gdyby odbiorca takowego przyjęł nie chętnie.
W takim przypadku jeżeli wysyłający wypowie towar-
u do przewoźnika na mocy przepisów prawa a nie
z tytułu ewentualnej odbiorcy. Zauważa się, że po-
mimo iż nie ma się o takim przypadku zastanowi-
ć, to przewoźnik może lub przewoźnik otrzymawszy
pismo albo nakazujące przyjęcie odbiorcy, nie wykona-
ć obowiązku z kontraktu o przewóz. Jeżeli nie myś-
limy listu przewozowego odbiorca zawiadomienie od prze-
woźnika wyłączenia towaru, wykazując poprzednio,
że jest odbiorcą oddającym towary. Przewoźnik, który
zawieź dobił ładunków, winien jest tylko wtedy
zwrócić się do posiadających akcje wysyłającego co do

zawarte towary lub myślenie go imieniu niż doboru Fiedlin-
korym myśkującemu się od biory, gdyż mł. zawartość zostawie
dobroć Fiedlinkory. jeżeli chociaż wbrew temu przepisowi,
odpowiednie ze towar przewożeniu posiadaczowi doboru
Fiedlinkowskiego (art. 416). -

F. Przewoźnik obowiązany jest myśleć towaru w miej-
scu odstawy odbiorcy w liście przewozowym wyniesionym
mł. (art. 403). Poza odstawę „Abbieferung” rozwinie w
art. 403. tej czynności, może, której przewoźnik w skutek
wyrażonego lub domniemanego przyzwolenia odbiorcy
zjechać się po dokonanych przewozie skierowania towa-
ru na rzecz odbiorcy w ten sposób, że odbiorca w skutek
umieszczenia ze strony przewoźnika o przybyciu towa-
ru i w skutek wyrażenia mu listu przewozowego i in-
nych papierów potrzebnych otrzyma moimś rozrę-
dzenia towarem i wzięcia go we własną opiekę. To-
war może być odstawionym, ponieważ że nie jest je-
cze odbiorcy faktycznie mł. Odstawę we-
stąpić mł. w rektachis handlowym odbiorcy a
w braku takowego w mł. tak. Koszt my-
śkowania powie przewoźnik. jeżeli towar nie może
ustawa celnych musi być składowy w rektachis w rektachis
stowego w miejscu odstawy i nie może być bezpod-
9.

nie odstawionym odbiorcy, wówczas odstawu towa-
rów nastąpi przez złozenie takichże rektakcie stym,
przez umieszczenie z tym odbiorcy i wypaście mł pr-
drukujących przepisów, na mocy których rozstrząsać wie-
twarzem. Przewiniek obowiązany jest umieszczyć od-
bioreq o przybyciu takich towarów, po które odbiorca
sam się ma udać, inaczej odpowiada za zwłokę. Od-
bioreq jest we wtaszeniu imienia a więc bezpośrednio
uprawnionym słowem się towaru z przybyciem je-
go na miejsce odstawy a to już na podstawie tego, że
się dowiedziat o kontroli przez niego. Jeżeli prze-
winiek wystawi dowód ładunkowy, wówczas wyde-
nie towaru, prawnie słowem się może ten, konie-
towar według dowodu ładunkowego ma być odsta-
wionym, lub na kogoś dowód ten, jeżeli nie zdecy-
sione, przez indosawca, jest prawnie, albo pre-
sionowem albo cesjonaryusowi tych osób, jeżeli
przez kładowa, prawnie, lub cesjonaryusowi (art. 417.).
Ponownie się samo przez się, że powiadec dowodu la-
dunkowego, ostatec, rzecz in blanco indosawca-
go, jest prawnym jego powiadecem (art. 12. u. resal.
i art. 305 K. h.). - jeżeli dowód ładunkowy powinno, że
nie broni nie zdecy, zostat indosawczym, indos

uprawnienia do odbioru towarów, wymiera bonum min-
exas skutki ceny lub postawowuistwa. Wexelute-
przewoźnik sprawdzi prawdziwość podpisu, albowiem
od tego obowiązku uwalnia go tylko domiel Teclinko-
my opiewający na alcecie (: art. 305). —

Przewoźnik nie jest obowiązany do wydania towa-
rów, tylko na zwrotem słowodu Teclinkowego, na któ-
reń odstawienie towaru powiniendawion być winno
(: art. 418). Stąd wynika, że odstawienie towaru i zwró-
cenie potwierdzonego słowodu Teclinkowego nastą-
pić winno z ręki do ręki. Gelyby domiel ten brzmiał
wyrażnie „nie na alcecie", wówczas cauna indosse-
rycy nie uprawniona do odbioru towaru, ale wymagalna
się formalnej ceny. —

Pocławie przepiszy o obowiązkach i prawach prze-
woźnika (: obacz niżej II) iole i wtenczas nastawione.
nie, gdy wystawion dowód Teclinkowy (: art. 419), jed-
nak o tyle, o ile przepiszy tycały się słowodu Teclin-
kowego nie są temu przeciwnie. Tak nie mogą być
stwierdzone (: art. 402. 405) do dowodu Teclinkowego (ob-
myżej par. 4, i 5,). Jeżeli przewoźnik, który wystawit
domiel Teclinkowy, odlat innemu przewoźnikowi towar
do odstawy, tenie nie staje się obowiązany na nastę-

obzie słowodū Tselinkowey. Na powyższych powyższych
towarū x pierwotnym liściu przewozowym nabeżij
(art. 401.) stisować (:obacz l. 11.). - Jeżeli wszelkie w li-
cie przewozowym powołane są, na słowod Tselinko-
wy, natomiast jeżeli w liście powołane słowodū wskaza-
ny jest jako odbiorca, również następnego przewoźni-
ka więcej osnowe: słowodū Tselinkowey i także nie
będzie mógł uwzględnić późniejszych złeżeń wysy-
łajacego (:art. 402.) a towar wyda tylko za zwrótem
potwierdzonego słowodū Tselinkowey (:art. 418.). -

V. Odbiorcy. -

Przepisy art. 404-406. 408. 409. polecają, na tem za-
patrywaniu się ustawy, że przewoźnik i odbiorca równo-
cześnie z ręki do ręki wymierzać się mają, ze swych
zobowiązań. Do odbiorcy odwołać się następnym przepisem:

- 1, Odbiorca w liście przewozowym wskazany ma
jaki posiada być bieżącym towaru nie więcej od sta-
wy względem przewoźnika prawo przechowania
wszelkie kwestie tu zaobserwowaniu towaru po-
trzebne i sławać w tym celu stisować złeżenia
przewoźnikowi (:art. 404.), które jednak nie mogą
wzmuszać prawa wysyłającego rozważania to.

nowem. Wyclenie towaru przed przybyciem takowego
na miejsce odstawy, wtedy tylko może się domagać, gdy
występujący przewoźnika do wydania upoważnił (art. 404).
Przewoźnik nie może żądać odbioru do przyjęcia towa-
ru. -

2) Za przyjęciem przewoźnika na miejsce odstawy, choi-
by bez towaru, do go np. stracił, wszelako po upływie cza-
su wyznaczona przewoźni, nowem jest odbioru w liście pro-
szonym wskazany za dopełnieniem zobowiązani z lis-
tu występujących dochodzi na przewoźnika w nara-
żeniu. Intencją tj. spowodować ci więc nie winniśmy wy-
stępującego praw z kontraktu przewoźni występujących
bez względu na to, czy istnieje w interesie własnym jako
właściciel towaru, czy w innym np. jako spedyltor, Ro-
mianin (art. 405). Z tego artykułu wynika, że o pra-
wach odbiorcy stanowi kontrakt z przewoźni, zaś o jego
obowiązkach np. o obowiązku płacenia przewoźnego
stanowi list przewoźny (art. 405 i 406). Z tego powodu
uprawniony uboczną między występującym a przewoźni-
kiem nie wzruszając, bynajmniej praw stwierczących od-
biorcy w odniesieniu do przewoźnika. Odbiorca odpo-
wiednie wprowadzić według osnowy listu przewoźno-
go, jednakowoż może odpowiadać osobie lub bez

względem na list przeworowy, jeżeli przyjmując list przeworowy nie przyjmując towaru tak, jak to nastąpić ma według listu przeworowego lub według wyroku, repleci więc młozine z powodu antotki odebraniu towaru. Tak samo się ma rzecz, chociaż nie wystawiono listu przeworowego. Według art. 405. odbiorca druzeta nie wstawia inuicuu, jeżeli nie na mocy wstawienia pierwotnego prawa lecz tak, jak resyponujemy na wysyłańczego, chyba że sam jest wysyłańcym; resyponuje islat, że przewoźnik może jest zastawiać się przeciw odbiorcy wszelkimi warunkami, dotyczącymi się samego kontraktu o przewóz, o ile mu sturty przeciw wysyłańcemu aż do chwili ustawienia jego prawa wydzienienia towaru. Przewoźnik może więc udowodnić, iż treść kontraktu o przewóz nie jest praw. druzeta, z potraczenia wszelkie tyżko wleucias koraystai może, kiedy to było umiowieniem w liście przeworowym. —

- 3) Odbiorca może jest zastawiać przewoźnika o odebranie listu przeworowego i wydanie towaru, chyba że wysyłańcy dał przewoźnikowi przed wysłaniem i krayi zbecenie przeciwne, jeżeli według art. 402. jeżeli nastąpić mogło (obacz wyżej pod II. 5.); wreszta.

Ko wykonanie takiego obrotu przez przewoźnika
wraz z między innymi a w szczególności skargi
innemu przewoźnika składającego w dobrej wierze.
Odbiorec udowodni w stosowne istnienie i treści kon-
traktu przewozowego; może to nastąpić przedto-
żeniem umiędowienia (avis) odobremego od wysyła-
jącego, niekiedy przez wtroczenie listu przewozowego
przez przewoźnika podpisującego. Na przykład
mystyfikacja dowodu fałszywego wchodzi w za-
sługę art. 416. (obecnie więcej poel IV. 5.). -

VI. Prawa przewoźnika. -

1, Prawo do zapłaty wcelu listu przewozowego (art. 406.)

Przez przyjęcie towaru i listu przewozowego odbior-
ca staje się obowiązany do zapłaty przewoźnikowi
wcelu listu przewozowego (art. 406.). Przewoźnikowi stu-
ży w tym względzie przeciw odbiorcy bezpośrednie pra-
wo do zapłaty. Treść art. 406. może być pojęta
w ten sposób: przewoźnikowi odbiorcy list przewo-
zowy; odbiorca, oświadczając, że jest gotów odebrać towar
wcelu tego listu, przyjmuje ten sam polecenie
do zapłaty przewozowego etc. listem przewozowym

objęto i zwraca przewoźnikowi list, który go zachowa u siebie, wydając go odbiorcy dopiero po otrzymaniu kapitału. Art. 406. określa osobisto zobowiązanie się odbiorcy tj. obowiązek płaconia w miarę pobrania w liście zwanego. Odbiorca nie wypowiadając więc osobiste za nakładczy na towar przewoźny trzone jednakowo w liście nie indywidualne. Wile przewoźnikowi stacy prawo prawo zwrócić na towar, zwrócić art. 409. Przewoźnikowi za-
fakty jest przewoźnik i zwrócić wydawnictwo, nie mniej
inwencji, które zmykle są potrącone przy ode-
brańiu towaru (art. 409. u. 1.). - Jeżeli listu przewo-
zowego nie wystawiono, art. 406. nie wchodzi w za-
stosowanie. Przewoźnik zabezpieczy się wtedy swo-
jim prawem zastawu (art. 409.). -

- 2) Jeżeli nie uwinąć wynaleźć w Karcie w Karcie odbiorcy, albo tenie przyjęcia odmiennie,
albo wywiera się spór o przyjęcie lub o ten to-
waru, ten, komu na tem zależy i więc przewoź-
nik, odbiorca lub wysyłający może się postawić
o sprawdzenie stanu towaru przez znanego (art.
407. u. 1.). Co do tego sprawdzenia obacz art. 407. u. 2. 3.
i 48. u. wpraw. - Odwołanie się do przyjęcia towaru,

- Terminie na zezwolenie art. 310. (: obecny art. 335. i 337.)
- 3, Przewoźnik ma ustawowe prawo zastawu na towarze przewożonym albo wszelkich należności z kontraktu o przewóz a więc nietylko albo należności z listu przewoźnego wynikających z przewozu albo przewoźnego, morskowego, lądowego albo opłat celnych i innych wydatków (art. 409. u. 1.). Ten przewóz zabezpiecza się przewoźnik i co do praw stwarzających mu przewóz wynikających. Prawo to powstaje z chwilą odebrania towaru przez przewoźnika i trwa dopóki towar jest w ręku jego lub stracony jest w skutek natężenia sejmowego w skutek publicznym, albo w drodze (: art. 407. u. 4.). - Prawo to trwa jeszcze po odstąpieniu towaru odbiorcy, o ile przewoźnik posiada sejmownie takiemu w ciągu 3 dni po odstąpieniu a towar się jeszcze u odbiorcy znajduje lub u trzeciego, który go na odbiorę posiada. Dostatecznym jest, jeżeli skarga wyrażona w ciągu tych 3 dni, które obliczają się według art. 328. i 330. u. 2. Prawo zastawu przewoźnika nie jest warunkiem (skutekiem) przewozu reprezentującym trzecim posiadaczem, bez względu, czy ten posiada towar jako właściciela, albo jako wierzyciela zastawu,

chciały nawet przy nabyciu posiadania niezdziel-
istwień prawa zastawu przeciwnika (art. 409. u. 1.)

Przewoźnik może żądać, aby na jego zastrzeżenie
towar lub część rzeczy sprzedana, była według art.
407. u. 4 i 5. - Prawo to należy mu także względem in-
nych wierzycieli i massy upadkowej właściciela (art.
409. u. 2. 3. §. 44 i 45. tudzież 46. u. w.). Prawo zastawu, któ-
remu ustawa po wydaniu towaru zachowuje, może
na celę spowodować przewoźnika do wydania towa-
ru, nim jeszcze zastrzeżony został przez odbiorcę.
Sprzedawca towarów może nastąpić i przed prama-
nowiem ustanowieniem rozprawy przeciwnika; może
się więc obok skargi o zapłatę wycich nabycia to-
waru, prosić o zabranie odbiorcy towaru, zanim do-
jdzie do skutku i o sprzedaż zastawioną. -

Na powyższych kolizjach ustawowego prawa za-
stawu przeciwnika z prawami stwarzającymi osobom
innym na towary przewożonym ich w zastawie
może nasuwać o reprezentacji i reprezentacji praw
wzajemnych (art. 306 - 308. i §. 456. K. o.). Nie wymagają
się, aby towar należał do wyjątkowego lub odbior-
cy, wszelako potrzebną jest, by przewoźnik był
dobrym wierzycielem i nie był obciążony

niechacie, i wyzyskujacy nie wolno prawnie do alumnów
 alumnów prawnego. Do zaistnienia ustanowienia
 prawa zastawu prawniczym nie wymaga się, by
 wyzyskujacy był kupcem, jeżeli nim jest, i aby dłużej
 czasu do prawem w wyroku swego przedsię-
 biorstwa handlowego. - Zaistnienie art. 306. u. 2.
 w przypadku niepowodzenia kolonii zależy pro-
 stawienie od tego, czy wyzyskujacy, który z pro-
 wadzaniem kontraktów, był kupcem lub też nie.
 Tytuł z prawem w przypadku mógłby art. 306. u. 2. być
 zaistnieniem. -

Na podstawie kolonii rachodzącej między in-
 nym prawem zastawu Komisarjom, gwałtownie
 prawniczym iabie zaistnieniu art. 411. jeżeli
 domar przedchodzą na zaistnienie tego samego listu
 prawnego przez tego więcej prawniczym roz-
 wiazanie wymaga, czy wstąpienie do stawu ustąpienia
 jego prawniczym przez obywateli towarów od swego po-
 prowadzenia.

- a) zakupienie należności swoich poprzedników z
 listu prawnego występującego, lub
- b) tego nie wymaga.

W przypadku post. b) obowiązany jest prawniczym

prawy w stosunku do towaru ściągając od odbiorcy taksę
i należności pośrednich przewoźników i spedyto-
rów (art. 382. u. 3. i 410 u. 1-4.) a na przewoźnika i odbiorcy
mającego zaopiekowanie wykonywać ich prawa, nie-
wieleś tej prawu zastawić. Ostatni przewoźnik
do tego tytułu o tyle jest uprawnionym i zobowiąza-
nym, o ile list przewoźny nie stanowi innej on
należności pośrednich z listu tego się okazuje
(art. 410. u. 1. i 411. u. 2.). Przewoźnik występuje w tej
kwalifikacji jakby pełnomocnikiem i do wystę-
puje na tej zasadzie, że posiada list przewoźny,
niepotrzebując odrębnego pełnomocnictwa. Na-
leżności pośrednich wlicze do dochodów nie
zawajają się w osobie ostatniego przewoźnika w jed-
nostce, jeżeli myśli, że kilka z nich istnieją osob-
no a więc oddeklaruje od razu a ostatni przewo-
żnik dopłacić musi resztę obrotu ze strony odbi-
orcy, które stanowi stawa, przewoźnik przeliczywszy po-
średnich przewoźników listu spedytora. Przewo-
żnik zastawić pośredników tawa taki obrotu, jak
w zastawić ostatniego przewoźnika (art. 410. u. 4.)
całkowicie i prawa myśli odpowiedzialności i jeżeli w
przewoźniku tych 3 obrotu odpowiedzialności przewoźnik

przewoźnika skargę o należytości tegoż jego pośred-
ników, wówczas trwa prawo zastawu i niedel. Pra-
wożnikami niebędącymi praw swoich pośredników sta-
je się tymże odpowiedzialnym. Ostatni przewoźnik do-
chodzi praw swoich i swoich pośredników jedna, i ta
sama skarga. -

W przypadku zaś pod a, pośredni przewoźnicy, któ-
ry przez następnego są zastawieni przewoźni, na-
depsi z mocy ustawy swe należytości i swe prawo
zastawu (: art. 410. u. 2.). Ten sam i należytości spedy-
tora z prawem zastawu przewoźi się na następ-
nego spedytora i przewoźnika (: art. 410. u. 3. i 382 u. 4.)
Wystąpiło to należytości rezerw z należytościom o-
statniego przewoźnika wynikającym z przewoż-
nictwa wykonanego stowem, w któm tegoż sp. za-
spokajającego przewoźnika jedna, całość, albo za-
bezpieczenia której stacyi mu samodzielne prawo za-
stawu ustawowe z mocy właściwego prawa. Pra-
wożnik ten nie występuje jako odpowiedzialny
pośredników, lecz jako bezpośrednio uprawnio-
ny a to tak, jakoby sam był zawart z wyżej ja-
wym kontrakt o przewóz (: art. 401. u. 2.). Na zasa-
dach kontraktu o przewóz stacyi mu skargę o

wszystkich wyjątków przewidzianych prawem,
do których należy także zaspokojenie należności
przed nich przewoźników i spedytorów (art. 409.) a
zwłaszcza tykające się osoby. pośrednika a wynikiem
innego stosunku niż z przewozu w moriu będącego
np. zawrót kompensacji, nie mają, wcale, ani odset-
ków przewoźnika skutku prawnego. Zawrót
zaitem, które są pośrednikami tyka, będą skutec-
ne i przeciw summu przewoźnikowi ustawiają-
cemu towary, jeżeli na mocy art. 401. u. l. i przeciw te-
muż są dopuszczalne, muszą więc pozostać w zmier-
ku z przewozem. Aby jednak mieć się dostrzeżać
wypłaty tego, co swoim pośrednikiem misie, winny
być należności tychże i zaspokojenie ichowych na
summ liście przewozowym imisocarnione. -

Przetłumaczeni i słosci tych właściwości nie potrafią być
udowodnieni. Dostatecznym jest słowem, że myślenie, i
których zwrótu się słowem, powzięt w wyrażeniu
umowy o przewóz, przyjąć, iż przy zaopatrzeniu
nie pośrednika postąpił w dobrej wierze i re sta-
cunnicie, porządkiem przewozu i inności wstąpił.
Odbiorca zaopatrzenia wina te właściwości, jeżeli przy-
jął dowód i list przewozowy (art. 406). —

Nie przypada, gdyżby nie uwidoczniło w liście
przewoznym należności poprzedniego przewo-
znika lub spedytora, przewoźnik lub spedytor re-
spektujący te należności, niebyma na niego u-
stawy należności i prawa zastrzeżenie kasprokjo-
nego poprzednika (art. 410. u. 2. 3). Wszakże nie ma
lepszego prawa do tego. Obowiązkowym będzie przed
kasprokjojem poprzednika sprawdzić jego nale-
żności, inaczej uchylić staranności prowadzenie
przewoźnikowi właściwej i obywateli na własne nie-
bezpieczeństwo.

Przewoźnik (spedytor) nie kasprokuje jego
poprzednika nie obowiązując w tym przypadku u-
stawowi do wyliczenia prawa zastrzeżenie jego po-
przednika (art. 410. u. 1), będzie wskazać do tego ob-
owiązany na mocy kontraktu z poprzednikiem
zezwolony. Wgło, jeżeli w ich interesie, będzie ich
przewoźnikiem i obywateli ich należności. -

Zachodzi wątpliwość, czyli to, co przewidziane
o należnościach poprzedników w liście przewoznym
nie uwidocznił, także się odnosi do przewoź-
ników, którzy przez siebie są obywateli następujących prze-
woźników ustratających z tego nie zadowolą się.

go samego kontraktu o przewóz, wrażliwie bez wystawienia listu przewozowego. Stylizacja art. 410. u. 2.3. przemawia za tem.

Jeżeli przewoźnik wystawił dowód Tadeuszowski zawierający postanowienie o zaopieciu przewoźnikowi przez odbiorcę, nieobecny być mający, wówczas dowód ten stanowi będzie wyłączenie o przewozach przewoźnika względem odbiorcy, bez względu na to, czy obok dowodu Tadeuszowskiego wystawiono list przewozowy lub nie; chyba że się dowód Tadeuszowski odnosi w tym względzie do listu przewozowego (art. 415 u. 1). Przewoźnik nie ma prawa żądać posiadacza dowodu Tadeuszowskiego do odbioru towaru (art. 405); do zaopiecia przewoźnika jest posiadacz ten zmuszony pod warunkami art. 405 i 406. -

Jeżeli na tym samym towarze istnieje, dwa lub więcej praw zastawu, powstałych stawać do art. 384, 382 i 409. alii Konwencji, sprzedawców i przewoźników a więc ze strony dawcy tego towaru odpręża, nie wystarczają do zaopiecia wszystkich właścicieli zastawnych, wówczas w celu rozstrzygnięcia sprawy, w jakim pomocią reprezentacja prawa mają być zaopiecone, winny być te prawa stawać do art. 411. podzielenie na dwie klasy, w których jedna przytem z zastawem, jeżeli nastąpi nie zaopiecia swoich poprzedników, albo niektórych tyżko zastawu, i że poprzednicy nie zaopiecia albo sami albo

przez natężenie następstwa (: przewoźnika lub spedytora) dochodzących z tych praw. Jeżeli bowiem chodzi o następstwa rozprawy swoich poprzeczników (: konwojantów, spedytorów i przewoźników), natomiast zbawia się w ich ich należności i prawa zastawu z należności do i prawem zastawu rozprawy ich. Natężenie następstwa a przeto, w jakim pomiarze takowe mają być rozprawy, nie może być powścią. -

Dwaj reprezentujący dwóch klasach indygeny, co następuje: pierwszy zwracający na to uwagę, że zastawu przy przetrze, z więcej osób (: tylko konwojant, spedytor) dochodzi z tych praw zastawu na tym samym towarze przewożonym (: spedycją), chociażby niezbyt nim być i osoba, która może poprzednika rozprawy. -

Do pierwszej klasy należą prawa zastawu powścią. Te z przesyłki lub przewoźu (: transport) towarów a więc, a, należności spedytorów z powścią przesyłki myślnie, awantur wszelkie należności, dla których art. 382. przyzwaje spedytorowi prawo zastawu z wyjątkiem tylko tenot przez niego należących up. sprzedawca stracił od spedytora zaliczone, co kupca na towar powścią być mający. -

Gdyby minister w polowaniu (Nachnahme) i in-
 onem przez spedytora, mianem się zaliczki
 poprzedniej, polowania także zaliczonym będzie
 w całości do zaliczki po 1. - tuzin
 b, przez przewoźnika a to zaliczki zaliczki.
 i ci mianem w przewoźniku mianem przez
 mianem, chociażby kwota poprzedniej za-
 jęcia obowiązuje nawet zaliczki na towar
 i zaliczki. Wypadek bowiem przez przewoźni-
 ka mianem wypadek i mianem się jest a przez
 mianem mianem, chociażby nawet i nie poprzedniej
 mianem art. 409. na mianem a przez.

Do drugiej klasy należą:

a, przez zaliczki komisarzy a to dla mianem
 i zaliczki zaliczki przez ten uboższych
 (art. 374), chociażby w zaliczki tych mianem
 i zaliczki i zaliczki mianem a przez i lub
 przez np. komisarzy mianem kwota na opar-
 tamentu;

b, przez zaliczki spedytora dla wianem jego
 zaliczki.

Przez klasę ma przewoźnika przez drugiej. W
 pierwszej klasie pierwszej partii przez ma przez.

szcistwa przed wcześniejszym powstaniem (bo towar nabiera wtedy
większej wartości im więcej się oddala od miejsca wyruszenia); w dru-
giej klasie zaś prawo wcześniejszego powstania ma pierwszeństwo
przed późniejszym.

Wielki protokół obrad Komisji norym. ma ostatnie to
postanowienie, dotyczące się drugiej klasy, obowiązujący tyl-
ko i tylko, obojczyne stosunki go nie zmieniają. -

Poprawdą może także seemi dochodzić swych praw na
towarze obcych. -

Ostatni następca (prawo pierwotne lub spłaty towaru), który po-
przedsiębiorca zapłacił, wszelako nie został w całości zapła-
conym, bo sama, na której towar przewożony symedany
został, nie wystarczają na pokrycie jego należności, ma
że się powołować na odwołanych poprzedników, których
zapłacił, chyba że się przeciwie imiwinno. Aby pro-
wadzić wielobór na poprzednikach, podzieli on na
prawy drugie klasy wszystkie należności, które się
tyczą bezpośrednio jego samego i bezpośrednich poprzed-
ników i upoważnia je w każdej klasie według pod-
anej zasady o pierwszeństwie. Wtedy, których nie po-
krywa sama ze spłaty towaru odczynięta, zmie-
no mu być przez poprzedników, których się do niego
tyczy. -

Kolekto 4. nie nie stanowi o stosunku zachodzącym między prawem zastawu ustawowem, umownem i sądowem. Z uwagi art. 306. u. z. ma ustawowe prawo zastawu Komisante, syndykator i przewoźników pierwszeństwo przed istniejącem, chociaż dawniejszemu umownemu lub sądowemu prawem zastawu, jeżeli wniósł je osoba określona w dobrej wierze a oprócz tego zisady się w art. 306. wymagające. (: obacz Dział III). -

4, Przewoźnikowi służy także prawo zatrzymywania towaru przewozonego pod warunkami art. 313-316. -

VIII. Ogłoszenie praw wynikłych z czynności przewoźnych. -

A. Ogłoszenie praw stwarzanych przez przewoźników. -

1, Prawa przysługujące towaru i nabycie przewoźnego przez właściciela towaru odbiorcy i wysyłającego do przewoźnika (: art. 403. u. z.), nie zaś do nabycia do syndykatora (art. 380.), tudzież nie prawa rozstrzygnięcia do odbiorcy. Wpisanie towaru rozstrzygnięcia przez właściciela, gdyby odbiorca nie rozpoznał się w towarze, przysięga, że pod zastawieniem po-

niejakoż rozpraszania się i na przeciwieństwo tj. narcho-
mijęz abis jednolitości walczyć pragnie, która
olla niego wyznaczałby magię. Wobec i prze-
warach magii się walczyć umiemy, to towar bóg
mydany bez poprzedniego rozpraszania się w tymie,
i to pragnie rozstrzygnięte zastanie przetrwać, czy
umotywnie utracie lub uszkolenie i kto takowa
zastrzeżenie?

Teraz odstawia i winę przewoźnika jest wadliwa,
wobec natychmiast się i rozstrzygnięty przewoźnika i
innym nakładzie przewoźnika. --

Teraz nasza domowa wyjeżdża, albowiem i pro-
wodzi utracie lub uszkolenie. które przy odstawie nie
były na zamknięcie widoczne, więc by przewoźnik przenie-
siony, nawet po przewiezieniu towaru i przewiezieniu
przewoźnika, jeżeli

a, spowodowanie utracie, uszkolenie przez dostawę.
ze względu na odstawienie się domowa wzięty aut.
407 (obacz wyżej pod VI. 2.), uic xai aut. 348. --

b, jest słowo, że utracie lub uszkolenie nastąpi-
ły w czasie niezwykłego przewiezienia towaru przez pro-
wodzi i odstawę towarową (aut. 308. u. 2.). --

Przy przewiezieniu nasza wychodzi ustawa a tego przy-

prawa, że zapewnienie prawodawcy nie dotyczy po-
dobnym prawodawcy i że prawodawca nie dopuszcza
się oszustwa. —

2, Przepisy art. 386. o zaskarżeniu skargi, powiem
specjalnie w przedmiejscu ulicy, niechże ten lub
specjalnie odstawia towaru skargi, a także do pro-
wizorki (: art. 408. u. 3). —

3. Zgodnie z prawem przewoźnika i jego poprzed-
ników (: art. 412). —

Z istoty Kontraktu o przewożeniu, to przewoź-
nik może być od odbiorcy zarejestrowany za pomocą
go i wszelkich innych należności z tego Kontraktu i
wywierających, skoro odbiorca przyjmuje towar (: art. 406).
chyba że Kontrakt inaczej stanowi np. że towar musi
być oddany odbiorcy bezplatnie. Przewoźnikowi nie za-
spokojonemu przez odbiorcę skargi także prawo zwrotu
go przekazywania innych należności nie wypływającym
(: art. 412), jeżeli w przeciwnym razie oni po odstawie to-
waru przekazywać odstawie prawa zastawu, inaczej
także prawo zwrotu go przekazywania nie wypływają-
cym (: art. 412). jeżeli towar przekazywać przez regu-
przewoźnika (: specjalnie), ostatni i ciążący winien

prawy odstawić towaru takie naley tożci swoich pro-
 prowadników, do których naley i występowy. - jeżeli
 zastani przewoźnik (:szpecytor:) nie odbrat za pusty
 od odbiorcy, ale i towaru nie wydał albo wydał, jed-
 nak w ciągu 3 dni po odstawię proparat odpowiedzialno-
 swo roztawie za pusty, skazyj przewoźnik odbior-
 cy, wówozaj za beryskany sobie prawo xwrotowego
 porokowania na wszystkich swoich poprzednikach,
 jak również kandydaci poprzedników na jego po-
 prowadników (art. 412); przy cym nadmienić wypra-
 de, że kandydaci poprzednik z osobu eller zastupstwa
 swoich praw odpowiedzialno wystąpić moie przewoźnik odbiorcy
 w przewoźniku w ciągu 3 dni. Jestto porokowanie w handlu
 przewoźnikow zastupstwa, że występowy (:komi-
 tent:) przewoźnik przewoźnik (:szpecytor:) z jego
 za pusty, ale odbiorcy, że zatem na występowy nieotay-
 nienia zastupstwa do tego ostatniego, szpecytor
 (:przewoźnik:) cypnie się moie występowy (:komi-
 tent:) i wszystkich jego następców (:przewoźnik,
 szpecytorin:), że kandydaci poprzednik jest względem
 następcy swego przewoźnikow; stąd wynika, że
 zastani przewoźnik (:szpecytor:) cypnie się moie
 wszystkich swych poprzedników. Prawo xwrotowego

porozumienia, jak nie mniej i prawa przewoźnika
pozostaje nawet utracenie towaru, gdyby prze-
wóznik odpowiedzialność przewoźnika nie miał
zobowiązań itp. z tego powodu, iż obywatel, który
sam towar sprzedaje, może lub go może i
właściwie kupca (lub zastawiającego) i wyciąga-
lowi zastawiającego). Płatność, poprzedzająca, nie ma
bądź od poprzedzającego przewoźnika, przewoźnika
nie (z. spieniężenie towaru przewoźnika, przewoź-
nik nie może nie wyjechać, nie może nie
niech, oczywiście pod warunkiem, iż nie może
Hory towaru, lub iż niech, niech i poprzedzającego
przewoźnika. -

Gdyby zaś przewoźnik (spedytor) zastawiał towar
bez odobrania kupcy i niech, niech z dni po odta-
nie nie poprzedzającego przewoźnika, zastaw-
ca obok utraty swego przewoźnika i przewoź-
nika poprzedzającego niech, niech i następ-
nie przewoźnika:

- 1) gdy przewoźnik niech, niech i następ-
ca swego listu przewoźnego a wyciąg poprzedzającego
prawy odobrania towaru przewoźnika (spedytor-
ni) następca zastawia przez tegoż kupca

wówech ostatek prawników /: spedytor: / utraca w skutek niedowienionego zamiechania prawu mót. nego prokuratury na swoich poprzednikach (art. 412.). -

2, jeżeli poprzednik w przepisie pod 1, nie był zastępcą, to jego praca następuje, wówech ostatek prawników (: spedytor:) i ciążą na nim od obrotu należności. i ci swoich poprzedników (: art. 410. u. 1.). jeżeli tego nie uczynił, utraca:

- a, prawo zastępcy prokuratury należności swych na poprzednikach,
- b, wszystkie poprzednie prawownicy i spedytowanie utracoję prawo to na swoich poprzednikach -
- c, ostatek prawników (: spedytor:) staje się z powodu owego zamiechania odpowiedzialnym swoim poprzednikom, o ile z torawu prawn. niego mogło być rozpoznanie ziszczenia (art. 412. 410. u. i. 4.). -

3, jeżeli prawnik nie ukończył na kasowalnym liście prawownego albo nie na kasowalnym tego samego liście prawownego, wówech metoda skutku pod 1. albo pod 2, wówech.

Podane tu postanowienia dotyczą się tylko rozrachunku

_____ myślnych z kontraktu sprowadzającego lub przewożącego, ukończonych z reszciekimi opartych na prawach prawnie cyr. z powodu zbiegania się myślnego przez straż przewoźnika. -

Pomimo utraty prawa zwrotu poszukiwania statutowego przewoźnika na poprzednich i tychże między sobą, przeciwko reszcie ich myślnych do odbiorcy jako bezpośredniego elumina. - przede na art. 405. i 406. przeciwko mojej mojej (art. 412), chyba że na reszcie kontraktu, o przewoź albo listu przewoźowego odstawu na następie bezpłatu. -

§ 2. II.

O przewoźnictwie dróg żelaznych w szczególności.

Monopolistyczne stanowisko, które było żelazne najniższe, było powodem ustanowienia szczególnych przepisów, dotyczących przewoźnictwa dróg żelaznych, aby takowe regulowaniem własnych władz (regulaminów ruchu) nie myślały się z pod przepisów myślnych dla przewoźnictwa rogate. -

Kolejne k. przyjeżdżającym w tym względzie dla przewoźników tora-

inné hlavní práva, báží kvinní, cetera zanechati:

- 1, Przepisy o przeciwdziałaniu węgla (art. 391-419.) mają być także zastosowane do wymowy przeciwnych dróg żelaznych (art. 421. u. 1.). -
- 2, Drogi żelazne, które otrzymały zezwolenie albo publicznosci celom przewożenia towarów nie mogą, pod warunkami art. 422. u. 1. i 2. odmurować przeciwności na swojej prostrze, w przeciwnym bowiem razie wywodzić winny zezwolenia prawa to straci i utraci (art. 422. u. 1. 4.). Inaczej się ma rzecz z przeciwnościami zwyk. tym. -
- 3, Tworząc zezwolenie objęta jest art. 422. u. 3. a dotyczy się, cetera wyprzeżenia towarów. -
- 4, Prawo zezwolenia jest art. 423. u. 1. 2. zezwolenia. -

Prekryptem nr. 10. z dnia 1874. do l. 75. wyłożono nowy regulamin ruchu na kolejach żelaznych w krajach wchodzących państwa reprezentowanych, który obowiązuje od 1. lipca 1874. i równocześnie został w wykonaniu w krajach Korony węgier. skłej. Regulamin ten stosuje się, jeżeli do przepisów Koalicji h., wziętym dońc i rozprawy się w odpowiedni z regulaminem wydany albo dróg żelaznych w państwie niemieckim. Odrob.

na postanowienia zawieszonych powozowych
drog żelaznych lub zwieszonych kolejowych są, waino,
skoro wiazywie to są, w odwoine taryfy i nie spracimie-
ja się regulaminowi z r. 1874., owarum są wawpramie-
ja, lub publicznosci korystaniejnie przyimawieja, wa-
runki. Wobec publicznosci są regulaminowy tyłko w.
miedowianianiu o warunkach, pod którymi kolej
na przyimawieja zawieszoną będie imowry o powozów. Pro-
ponuje o zawieszoną takiej imowry wychodzą od pub-
licznosci. -

Regulamin powozowy obejmujące ceterę części:

I. część od §. 1-6. obejmujące ogólne przepisy.

II. część od §. 7-40. tyczą się powozów osób, postawionych
postawionych, zwolnień ludzkich, wozów i zwieszonych
powozów.

III. część od §. 41-70. ma za przedmiot powozów towarów.

IV. część obejmujące końcowe postanowienia. -

Regulamin uwzględni bliżej powozów towarów, niż
to uwzględni Kołko h. i zawieszoną w drugiej części przepi-
sy tyczące się powozów osób nie uwzględniają powoz
kołko h. i. -

I. Obowiązek drogi żel. przyimawiania towarów.

Droga żelazna stworzona dla publicznosci w celu pro-

rozróżnia towarów nie może odmówić przewoźni na swojej przestawie, jeżeli się zgodzi, myślicie tak? -
różni w art. 422 u. 1. od l. 1, - 2, wymienione (§. 47. regul.).

Kolej żelazna nie jest obowiązana przyjmować do przewożenia towarów, nieopakowanych ściśle do przetrwania, albo wcale nieopakowanych, chociaż natury towaru wymaga opakowania albo zabezpieczenia utraty lub uszkodzenia podczas przewożenia. - Towar taki można wyjątkowo przyjąć do przewożenia, jeżeli wysyłający złoży oświadczenie w liście przewoznym powtarzając się najęz w odpowiednim jego podpiśmie odpowiednie, na podstawie którego przyjąć, że opakowanie nie ma lub że jest niedostatecznym. Przyjmowanie towarów do przewożenia i czas wyprawy stępuje się do przepisów art. 422. u 2. i 3. (§. 55. i 56. regul.). -

Niektóre przedmioty są bezwzględnie wyłączone do przewożenia inne tylko warunkowo. -

II. Zawarcie kontraktu o przewóz. -

Wysyłający obowiązany jest wystawić list przewozny, zawierający do tego przewidzianego obowiązku blasku. - Przepisy min. w. 30. kwietnia 1878. l. 38. wprowadzono nowe formułowe na listy przewo-

zme. Kонтракт о przewozie zawiera się wystawieniem
listu przewozowego przez wysyłającego i myślniciem
na tydzie jako znakui przyjęcia stampła t.w. ekspedy-
cyjnego tej stacji kolejowej, której towar do przewozu przy-
mija. Z chwila, myślniciem stampła umiara się umowa
na zawartość, a od chwili towaru na dobowanie (§. 49. reg.)
przez co wszelkie umowy o przewóz zawarte z koleje-
zielanami, nie stała się umowa literalna. List przewo-
zy powinien być podpisany przez wysyłającego, wy-
stawca wszelkie wysłuchowanie albo stauspila, myś-
nie to naumiska tegoż, nawet na odwrotnej stronie listu.
[ponyższy tekst. min. (art. 391.) podpisu wysyłającego się
nie wymaga. List prosi, iż odbiorca otrzyma towa-
ry na zasadzie postanowień objętych regulaminem
ruchui i formy formi odwołanych kolei, względnie zwie-
ków, o to to postanowienie odnosi się do tej prae-
ki. Nie przyjmuje się, listy przewozowe, na zasadzie
których towary przed ich odwołaniem na kolej zielan-
jui przez innych przewoźników zastają przewozione.

III. Zwolnienia od zawady pod l. 4. postanów

zj. od art. 423.

Zawada zawarta do przewozu zwolnien, o to wcielny

art. 424-430. nastąpić może również stawkę zwolnienia. Wymaga się więc, aby określone zwolnienie myślnie było umiarkowane (art. 423). Regulaminem Korzystu Towarzystwa wezwany będzie ten, który liwych zastrzeżeń. -

Dopuszczalne zastrzeżenia mają, że przewidziano:

A, pewne towary myślnie w art. 424. do l. i-6. -

Do niebezpieczeństwa myślnie pod l. 6, zaliczyć myślnie niebezpieczeństwa przewidziane nieproporcjonalnie przez starych ludzi zawiadomować koleje żelaznej (art. 400). Zresztą, koleje nie jest w tym przyrodzie zwolnione, od wszelkiej staranności przy przewożeniu. Taryfa wyszczególnia te towary, które przewozić się w niektórych wozach. Koleje żelazne nie mogą sobie właściwie zastrzeżać, iż towary te przewozić będą wyłącznie w niektórych wozach; myślnie bowiem może przy odwołaniu towaru uczynić w liście przewożonym zastrzeżeń, iż żąda przewożenia towaru w krytych wozach lub pod przykryciem. Koleje żelazne nie jest obowiązkowe, trudnić się należy wyrażeniem zwrócić pod 5, myślnie (§. 40-48. regul.). -

Tęże się zgodzono na jeden z zastrzeżeń w art. 423. określonych, następnie mchotki słownictwem rachmalne objęte ustępem 2. art. 424. (obacz także u. 2. art. 424.). -

B, Pakunki podróżne (: art. 425. i 395). -

Co do tego można sobie przypomnieć kontrahentów przypomnie-
no w art. 425. pod l. 1. i 2. (: Tate zmus §: 29. regul.). Wstępnie i.
pod l. 1, art. 425. jest mowa o pakunkach podróżnym (Händ-
gepäck), który znajduje się z podróżującym w ręce. Względem tego nie zawiera się kontraktu o przewóz
(§. 27. regul.), zatem nie występuje się co do tego pakun-
ku słowem pakunkowca (: Peter Geperdeschein). Ustęp
pod l. 2, art. 425. ma zmówić za przewoźnika pakunków,
który przez podróżującego wleczony został przed-
siębiorstwa kolejowemu i wydanemu przez tego do-
vodu pakunkowca. Ustęp ten mówi jedynie o utra-
cie pakunków, w razie uszkodzenia zatem stacjami
inaczej art. 395. Upomnienie się w excie narzuconym
o pakunkach przypomni jest warunkiem możliwości do-
chożenia, rozszerza artykuł 395. kontrahentów.
Kolej zezwala obowiązkowa jest do wydania pakun-
ku podróżnego wleczonemu, chociaż upomnienie się o ten
pakunek nie nastąpiło w excie narzuconym (§. 24.
do 26. i 64. regul.). -

C, Obliczenie szkody (: art. 427). -

Względem art. 427. można sobie przypomnieć, że obliczenie
szkody nie nastąpi wyłącznie na podstawie art. 395.

i 397. §. ob. Odebrania I. pod l. IV. 2.], lecz z uwzględnieniem zastrzeżeń w art. 427. dotyczących (§. 44. i 68. regul.). Nie przypadek złośliwego chwiecia (§. ob. Odebrania I. pod l. IV. 2., i art. 396.) ze strony zawieszalstwa kolei żelaznej lub jej luźni, zawieszalstwo obowiązujące jest do zupełnego złośliwego chwiecia. -

E, Oznaczenie krótszego terminu dla uwiaczenia zawieszalstwa kolei żelaznej a ubytki. -
Nie w towarach lub uszkodzeniu tegoż §. art. 428. -

Zawieszalstwo zawieszalstwa w nabej ty m czasie jest warunkiem powstania roszczenia z powodu ubytku w towarach lub uszkodzenia. Przepis art. 428. nie może być stosowanym do utraty towaru w całości, w którym to przypadku celuje w zastosowanie art. 408. u. 2. (§. 64. u. 2. regul.). -

Odebranie towaru przez odbiorcę, jakoteż przyjęcie nieprawnego imienia wcelu roszczenia myślnie z niezamierzaniem towaru w nabej ty m czasie, chyba że odbiorca otrzymał z tożsawem prawem wia-rym dui 8. p. odebrania towaru a uwzględnie po przyjęciu prawnego. Jeżeli wrażliwe towaru nie przyjęto lub prawnego nie przyjęto, roszczenia epow- na prawni, licząc od upływu czasu, w którym przyjęto

ustawiono, a jeżeli jej wcale nie ustawiono, od upływu czasu na ustawę określonego (§. 69. regul.). -

F. Odpowiedzialność więcej kolei żelaznych stykających się z sobą, a skutecznijących przewóz towarów na podstawie tego samego listu przewozowego (§. art. 429. i §. 62. regul.). -

Koleje ze sobą, się stykają, albo w continuous factylach, niem. tj. kiedy ich szyny łączą się ze sobą, albo w continuous prawniczym, kiedy przedsiębiorstwa obcych żelaznych po sobie następujących same uskuteczniają przewóz towarów z jednej kolei na drugą, jakto do wykonania przedsiębiorstwa należący na zasadzie jednego kontraktu przewozu, bez względu na to, czy ich szyny łączą się ze sobą, lub też nie, w którymże ostatnim przypadku przedsiębiorstwo kolejowe traktuje przewóz towarów z jednej kolei na drugą. -

Przepis art. 429. ma za przedmiot koleje żelazne stykające się ze sobą, w continuous prawniczym. -

Jeżeli koleje żelazne przynajmniej towar z listem przewozowym, według którego przewóz ma być uskuteczni-
my przez więcej kolei żelaznych ze sobą, się stykających, wówczas na mocy art. 401. wszystkie koleje solidarnie

odpowiadając na cały przewóz i nie może tej odpowiedzialności z siebie zważyć (art. 423). Art. 424 stanowi jednak ścisłe wyłączenie tej odpowiedzialności, jeżeli się udowodni, że nie wystąpił obrotowy relacyjny, który powziął towar z listem przewozowym, na cały przewóz odpowiedzialność będzie, lecz tylko pierwszą kolej i ten, która na ostatku towar z listem przewozowym powziął, na cały przewóz może być odpowiedzialnie z zachowaniem powrotu obrotowy relacyjny przeciw sobie, że przeciwnie jednak z prostych wózków kolejowych obrotowy relacyjny wtedy tylko jako przewoźnik może występując (odbiór) powoływać, być może, gdy jej domniemu, że ostenda na jej towarach wyde-
rżnięta. -

Występujący (odbiór) może więc dochodzić swego prawa:

a, na kolei, która towar powzięła,

b, na kolei, która na ostatku towar z listem przewozowym powzięła,

c, na środkowej kolei. -

Koleje pod a, i b, odpowiadają bezwarunkowo, kolei pod c, tylko wówczas, gdy skutek wyraża się; pomimo niewątpliwie zdaniem, iż ta kolei wyraża się skutek, czego

nelowodnie nie potrzebuje w poprzednich dwóch przy-
padkach. - To samo stanowi §. 62. regul. - przy czym
na to zwracamy uwagę, że według §. 46. regul. prze-
wóz towaru uskutecznia się w następstwie i do następ-
nych stacyj włączonych do przewozu towarów w ten
sposób, że nawet wtedy, gdy towary mają przejeżd-
żać jedną koleją na drugiej, nie potrzeba pośredniczą-
cego adresu (tj. spedytora). -

Taka ostatnia kolej umiarkowana być ma ta, która
na ostatku towaru z listem przewozowym powieści
a więc nie zawiera ta, która według listu przewo-
zowego na ostatku przewoźnikowi nie ma. Art. 429.
odnosi się także do punktu pośredniczącego (nie pod-
legającego). -

5. Ograniczenie odpowiedzialności kolei
żelaznej jako przewoźnika jedynie do prze-
wozu uskutecznionego drogą żelazną, na
przykład, gdyby miejsce odstawy w liście
przewozowym wymienione nie było ani
na jej torze, ani na torze jednej z dróg z
nią, się łączących. / art. 430. 431. i §. 65 i 66. regul. / -
Art. 430. zawiada zniósł art. 401, albowiem kolej
nie odpowiada w danym przypadku za przewo-
z.

nika następnego wyłomującego przewozić ci-
na miejsce odstawy i ma tylko obowiązek: nie prze-
wieźć spedytora; kolej więc nie polixy sobie prawnymi
na podjęcie się, dalszej przewożki towaru, chyba że
prawnym wyrażenie umiwnione, bytu. -

W powyższym art. 431. wymienionym kolej ze-
lawna nie jest obowiązana, odstawia towaru na
miejscu przeznaczenia w liście przewozowym wyre-
dzone. Ustawa obowiązująca się, że wysyłać sam
uskuteczni przewozić z miejsca na torze kolei zela-
nej będącego kolej w tym powyższym nie ma na-
wet obowiązku spedytora. -

W końcu poolejamy ustawę z dnia 5. marca 1869.
dot. 27. treści następującej:

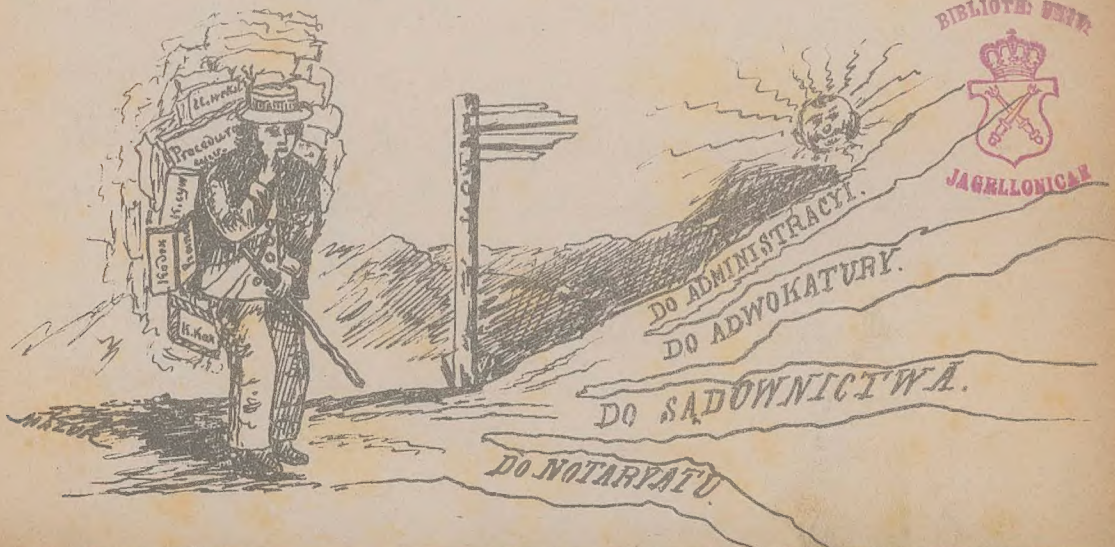
1, jeżeli wskutek choroby albo śmierci członka
nastąpiły wskutek zelazienia zastoju podczas
ruchu kolei zelannej przez poruszenia, wówczas
zawieszają obowiązujący, że zelazienie nastąpiło
wskutek porażenia przedsiębiorstwa kolei ze-
lawnej albo tych osób, którym się ono postępuje
w wyłomowaniu ruchu. Przedsiębiorstwo odpowie-
dzi za porażenie tych osób jeżeli wfaśnie prze-
mierzanie, wyraża się w art. 1325.

do 1327. Rnd. cyr. -

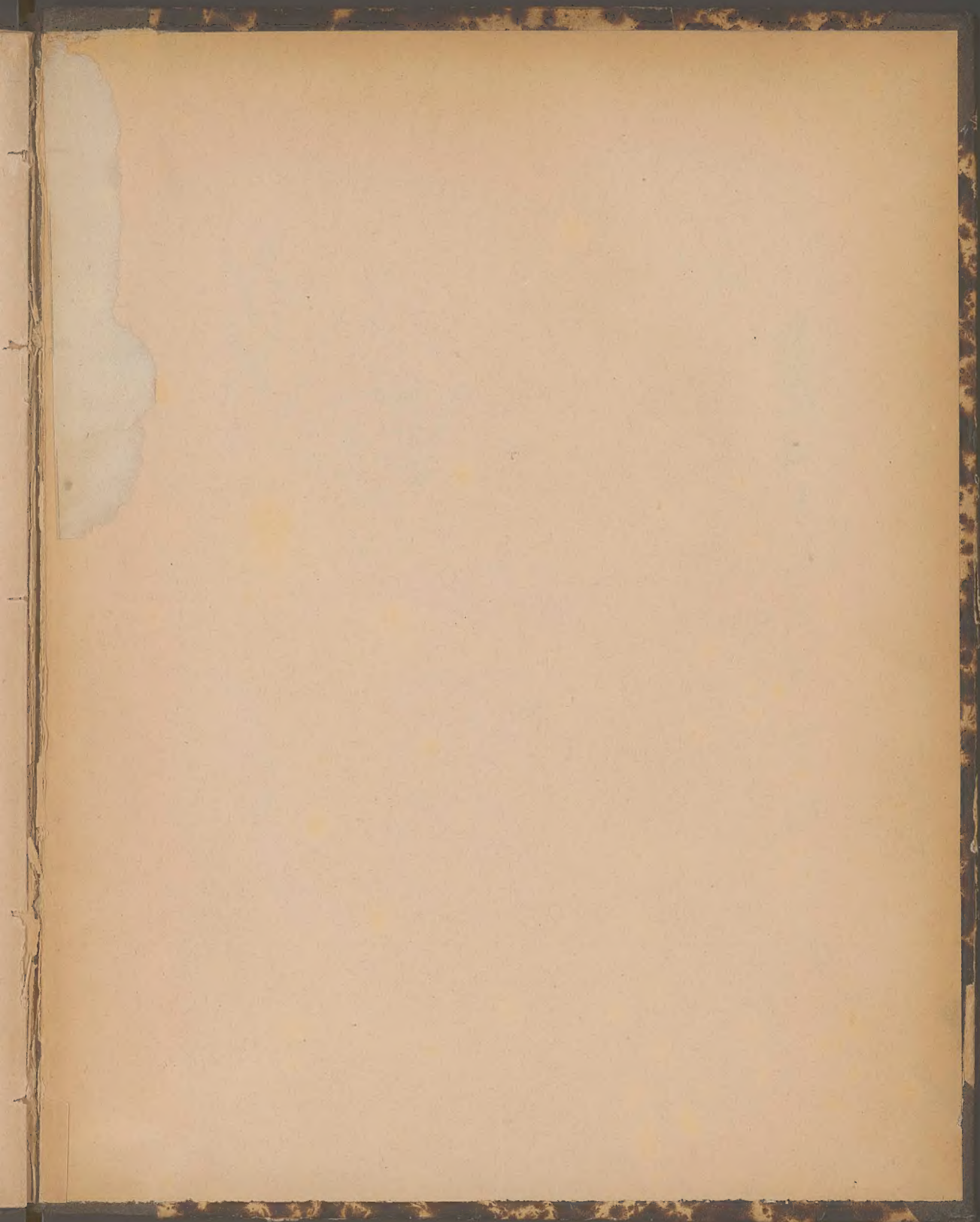
2) Del tego obowiązku wynagrodzenia sędziy uśrednia się, przewidzianemu tylko wtedy i to tylko w razie elastyczności słownej na to, że zdarzenie jest wynikiem vis majoris albo czynu nieuchronnego osoby trzeciej, ze której przewidzenie przewidzianego nie należy, albo nareszcie wynikiem przewinienia samego przewidzianego. -

3) Skarżę o wynagrodzenie wyniesi należącej realnej wyboru albo przed sejmik handlowy, w którego obrębie przewidziane przewidzianemu ma swego, sielubie, albo przed sejm handlowy, w którego obrębie występuje realne zdarzenie. Postępowanie jest sumaryczne, i więcej powołuje się na to, że w tym samym prawie innych rozróżnień wynikających z tego samego zdarzenia. -

BOOKKEEPER 2006

0010026462